

Sub semnul unității de neclintit a întregului nostru popor în jurul partidului, al hotărîrii unanime de a munci fără preget pentru viitorul luminos al patriei

IERI ȘI-A ÎNCEPUT LUCRĂRILE CONGRESUL EDUCAȚIEI POLITICE ȘI AL CULTURII SOCIALISTE

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXXII, SERIA II, Nr. 8 408

8 PAGINI 30 BANI

JOI 3 IUNIE 1976

La baza dezbaterilor marelui forum, un document de excepțională valoare teoretică și practică

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

cu privire la activitatea politico-ideologică și cultural-educativă de formare a omului nou, constructor conștient și devotat al societății socialiste multilateral dezvoltate și al comunismului în România

Stimați tovarăși,

Congresul educației politice și al culturii socialiste reprezintă un eveniment de importanță crucială în tumultuoasa activitate creatoare desfășurată de întregul nostru popor, sub conducerea Partidului Comunist Român, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea patriei noastre spre comunism. (Aplauze puternice, prelungite).

Acest congres se înscrie în ansamblul reuniunilor organizate pe scară națională de partidul nostru cu acuitate, cu cădrelor de partid și de stat, cu reprezentanții direcți ai maselor populare, în vederea dezbaterii și definitivării modalităților de realizare practică a sarcinilor hotărârii ale Congresului al XI-lea. Se poate afirma că acest congres — care reunește cadrele, activii de bază din sfera propagandei, educației politice și a culturii, reprezentanții ai oamenilor muncii — constituie cel mai democratic forum menit să asigure colaborarea colectivă a planșurilor de perspectivă privind formarea omului nou, constructor al celei mai drepte și mai umane societăți pe meleagurile României. (Aplauze puternice, prelungite).

Comitetul Central al partidului a încredințat Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste organizarea congresului, având în vedere că el reunește, sub conducerea partidului, toate organizațiile de masă și obștești, pe toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, reprezentând cadrul cel mai larg și democratic de participare a maselor populare la conducerea diferi-

telor sectoare de activitate, la făurirea conștientă de către popor a propriului său destin, a propriului său viitor.

Ți-am spus de mai multe luni a avut loc în întreaga țară o amplă dezbateri, în cadrul adunărilor de partid și ale organizațiilor obștești, precum și prin intermediul presei și radioteleviziunii, asupra tuturor problemelor ce fac obiectul

acestui congres. Merită subliniat că în această perioadă activitatea politico-educativă și cultural-artistice a cunoscut o intensitate nemaiîntâlnită.

Iată de ce putem afirma cu deplină încredere că pregătirea congresului s-a transformat într-o puternică manifestare a voinței și hotărârii tuturor celor ce muncesc în acest important domeniu

al vieții sociale de a milita neabătut pentru împlinirea politicii partidului, pentru a face din activitatea politică și cultural-educativă o puternică forță motrice în transformarea revoluționară a întregii societăți, a conștiinței oamenilor, în ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație. (Aplauze puternice).

În asigurarea progresului general al umanității. Unitatea dialectică și condiționarea reciprocă a acestor două laturi ale activității umane determină întregul proces al dezvoltării economico-sociale. Pe această bază putem înțelege în mod just evoluția de perspectivă a societății, putem elabora strategia și tactica luptei revoluționare, a întregii opere de construcție a socialismului și comunismului.

Succesiunea diferitelor etape istorice pe teritoriul patriei noastre, modul în care s-a dezvoltat societatea românească de-a lungul timpului confirmă pe deplin justetea acestor principii fundamentale ale concepției materialist-dialectice și istorice, ale marxism-leninismului. Faptele atestă că pe meleagurile de azi ale României s-au succedat în decursul milenilor toate ordurile sociale cunoscute în istoria umanității, că istoria poporului român este istoria dezvoltării forțelor de producție, a relațiilor de producție și sociale, a luptelor de eliberare socială și națională, împotriva coteropirii și dominației străine, pentru libertate și neatințare. (Aplauze puternice, îndelungate).

De la formarea de către Burebista, în secolul I înainte erei noastre, a statului dacic centralizat, de la epoca înfloritoare a societății dacice a lui Decebal, și apoi de-a lungul a două milenii de existență, până în ziua de azi, poporul nostru a trebuit să ducă lupte grele pentru a-și constitui și apăra ființa proprie, entitatea națională. Contactele cu marile civilizații antice, războaiele duse încă din cele mai vechi timpuri împotriva năvălitorilor — îndeosebi împotriva

imperului roman — cucerirea Daciei de către romani și conviețuirea îndelungată a dacilor și romanilor pe acest teritoriu au pus o amprentă puternică pe caracterul și fizionomia morală a poporului nostru. Urmasii ai „celor mai drepte și mai viteji dintre tracii” — cum îi numea Herodot pe geto-daci — precum și ai minșilor romani, poporul român s-a distins întotdeauna prin dragostea de adevăr și dreptate, prin dirigenție și neînfricare în luptă, prin voința de a fi stăpîn pe destinul său, de a-și făuri viitorul în deplină libertate. (Aplauze puternice). Așa se explică și faptul că marile migrațiuni ale unor popoare asiatice în Europa — fenomen care a frinat mult progresul societății de pe acest teritoriu — nu au putut schimba caracteristicile spirituale și morale ale poporului nostru.

Descoperirile arheologice, dovezile materiale confirmă în mod incontestabil că locuitorii de pe teritoriul patriei noastre și-au organizat o viață economică, socială și politică proprie — munții și pădurile oferindu-le condiții prielnice atât pentru existență cât și pentru apărare — și au luptat vitejește pentru a-și păstra ființa, graiul și glia strămoșească, intrând, totodată, în contact și conviețuind în mod pașnic cu unele grupări migratoare. Numeroase semnii au trecut însă ca valul, neputîndu-se statornici pe aceste meleaguri.

Odată cu încheierea epocii migrațiilor, vechii locuitori ai țării au trecut la organizarea pe baze noi a vieții economice, politice și sociale, constituind voie-

(Continuare în pag. a II-a)

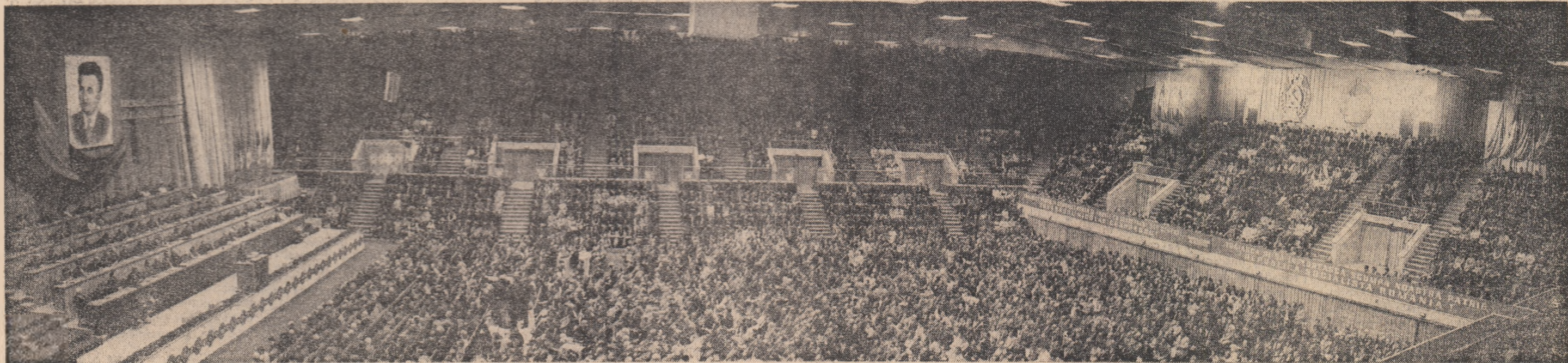
I LUPTA POPORULUI ROMÂN PENTRU AFIRMAREA FIINȚEI SALE NAȚIONALE, PENTRU LIBERTATE, NEATÎRNARE ȘI PROGRES, PENTRU PRIETENIE ȘI COLABORARE CU CELELALTE POPOARE

Dragi tovarăși,

În întreaga sa activitate, partidul nostru pornește de la concepția materialismului dialectic și istoric, de la adevărul confirmat de însăși evoluția istorică a omenirii, conform căruia dezvoltarea forțelor de producție, condițiile existenței materiale determină atât caracterul relațiilor de producție, al

muncii, întregul mod de producție, cât și concepțiile politice și filozofice, nivelul gândirii și conștiinței oamenilor, activitatea lor creatoare, progresul general al societății umane. În același timp, ne călăuzim după teza potrivit căreia concordanța între relațiile de producție și sociale și forțele de producție, largirea continuă a orizontului cunoașterii, înțelegerea legităților dezvoltării

sociale, ridicarea nivelului politic și cultural al oamenilor exercită, la rândul lor, o puternică influență dinamizatoare asupra progresului forțelor de producție, asupra creșterii bunăstării materiale a oamenilor. Ideile, nivelul de cunoaștere și cultură, gradul de dezvoltare a conștiinței se manifestă astfel ca o puternică forță materială în transformarea revoluționară a societă-

EXPUNEREA TO VARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

vodatele, formațiunile statale mai mici cu caracter feudal, și apoi cele trei mari state feudale — Moldova, Transilvania și Tara Românească — în care întotdeauna majoritatea populației a fost alcătuită din urmașii celor „mai drepti și mai viteji” constituți în poporul român. În marea epopee a luptei pentru dezvoltarea și păstrarea ființei naționale a poporului nostru, pentru libertate și neafinare, un loc de cinste ocupă eroicele războaie purtate sub conducerea lui Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul — care a realizat pentru prima oară, în 1600, unirea celor trei provincii românești — precum și a altor vitezoși ce n-au prețuit să-și jertfească viața pentru apărarea pământului străbun. (Aplauze puternice). În toată această îndelungată perioadă istorică, principala forță socială a poporului nostru a fost țărâniștea, ea fiind rolul esențial atât în luptele pentru dreptate națională și socială, pentru independență, în producerea bunurilor materiale ale societății, cât și în conservarea limbii și îmbogățirea continuă a culturii românești. Iată de ce, la acest congres, consider că trebuie să aducem un omagiu poporului, țărâniștii, care și-a îndeplinit în toate împrejurările datoria. (Aplauze puternice).

Desigur, nu poate fi contestat faptul că, atât în perioada migrațiilor cât și apoi, în epoca încheierii formațiunilor statale feudale, între populația băștinașă și neamurile care au trecut pe aici, ori s-au așezat alături de români, precum și între români și popoarele vecine, a avut loc un proces de apropiere și influențare reciprocă. Acest proces firesc — cu un caracter mai general în Europa — a constituit și un factor important în delimitarea și cristalizarea trăsăturilor distincte ale fiecărui popor. Aceștia a fost și procesul dialectic al formării poporului român, similar cu acela al formării altor popoare, și mai tirziu, concomitent cu dezvoltarea forțelor și relațiilor de producție capitaliste, procesul constituirii unor națiuni, inclusiv a națiunii române.

În epoca formării complexe și îndelungate de formare a popoarelor și națiunilor, în Europa de sud-est s-au răspândit populații de origine etnică diferită, s-au constituit grupări naționale distincte. Astfel, împreună cu poporul român, au rămas să conviețuiască populații de naționalitate maghiară, germană, sârbă, un număr important de evrei și, într-o proporție mai redusă, alte naționalități. Totodată, în Ungaria, Serbia, Bulgaria, Rusia și, într-o măsură mai mare sau mai mică, și în alte țări, a rămas să conviețuiască cu popoarele respective și populații de naționalitate română. Această realitate istorică poate și trebuie să constituie un factor de apropiere și dezvoltare a colaborării prietenești între popoare, cu atât mai mult cu cât în statele la care m-am referit oamenii muncii au răsturnat vechea orânduire bazată pe inegalitate socială și națională, pe exploatare și asuprire și edifică cu succes societatea socialistă și comunistă. (Aplauze puternice, îndelungate).

Stimați tovarăș,

O caracteristică importantă a procesului de formare a statelor feudale românești și apoi a națiunii române, a statului nostru național unitar o constituie faptul că ei a avut loc în condițiile vecinătății poporului român cu cele trei mari imperii ale vremii, începând cu cel otoman, iar mai tirziu cu inepitii țarist și habsburgic. Această împrejurare a făcut ca timp de peste 400 de ani poporul nostru să fie obiectul unei permanente politici de dominație străină, să îndure mari privațiuni, să ducă lupte grele pentru a-și apăra libertatea, neafinarea, propria ființă, pământul străbun. Distrugerile provocate de cotorpitori, cheltuielile impuse de războaiele de apărare, tributurile plătite în diferite perioade puterilor dominante, îndeosebi imperiului otoman, au adus mari daune poporului nostru, frînând progresul forțelor de producție, determinând rămânerea în urmă pe planul dezvoltării economice și sociale a țării. Merită însă subliniat faptul că, deși înconjurată de trei mari imperii, care, într-o formă sau alta, promovau aceeași politică de dominație și asuprire, țările românești au reușit să-și păstreze permanent autonomia, constituind totodată și un puternic sprijin pentru celelalte popoare din Balcani în lupta lor de eliberare națională. Îndelungata luptă comună dusă împotriva dominației străine, pentru libertate și independență națională a pus bazele unei prietenii traicnice între popoarele din Balcani. Trebuie menționat, de asemenea, că de-a lungul timpului, între poporul român și popoarele imperiilor vecine s-au dezvoltat relații de prietenie și colaborare, raporturi de înțelegere împotriva politicii claselor dominante. Este bine cunoscut că în numeroasele împrejurări armatele Țărilor Române au luptat alături de armatele rusești împotriva imperiului otoman. Doresc, de asemenea, să relev, în mod deosebit, tradițiile bogate ale relațiilor româno-ruse, precum și faptul că revoluționarii ruși s-au ridicat, nu o dată, împotriva politicii țarismului de asuprire a altor popoare.

Stimați tovarăș,

În decursul acestei lungi perioade de încercări și lupte necurmate la care a fost supus poporul nostru, s-a dezvoltat puternic conștiința originii comune a românilor, precum și conștiința necesității unirii într-un singur stat a Moldovei, Transilvaniei și Țării Românești. (Aplauze puternice). Lupta pentru unirea națională a luat un și mai mare avânt în cele trei provincii românești odată cu accelerarea progresului forțelor de producție, cu apariția și dezvoltarea capitalismului. O însemnată deosebire pentru fundamentarea științifică a ideii unității de neam, de origine etnică și limbă a tuturor românilor, au avut cronicarii și învățații poporului nostru din toate cele trei provincii. Astfel, cronicarul Grigore Ureche scria că „rumânii, cîți se află lăcuroi la Țara Ungurească și la Ardeal și la Maramoros, de la un loc sînt cu moldovenii, și toți de la Rim sã trag”, iar Miron Costin demonstrând că „locul acesta unu este acum Moldova și Țara Muntenască este drept Dachia, cum și tot Ardealul cu Maramoroșul și cu Țara

Oltului”, sublinia că, „Rumân înseamnă romanul, și unul cînd întreabă pe celălalt despre limbă, zice pînă în ziua de azi: „știi rumânește? — nu zice „moldovenește”. La rîndul său, marele nostru savant Dimitrie Cantemir, vorbind de daci și romani, arăta că aceștia „sînt moșii și strămoșii noștri, a moldovenilor, muntenilor, ardelenilor și a tuturor, oriunde se află, a românilor”. Literatura despre unitatea și continuitatea pe aceste meleaguri a românilor, precum și despre cerința obiectivă a organizării lor într-un singur stat ia o amploare impresionantă în secolul al XIX-lea. Ion Budiă Deleanu, considerat corifeul al „Școlii Ardelene”, spunea că: „preștiut lucru este cum fleștecare român, la întrebarea de ce neam este? va răspunde: eu-s român”. Ilustrul revoluționar și cărturar Nicolae Bălcescu scria la mijlocul veacului trecut: „Unitatea națională fu visarea iubită a vovezilor noștri cei viteji, a tuturor bărbailor noștri cei mari care intrupară în sine individualitatea și cugetarea poporului spre a manifesta lumii. Pentru dînsa ei trăiră, munciră, suferință și muriră”, iar Cezar Boliac în consens cu Bălcescu adăuga: „Unirea României într-un singur stat nu este o idee numai în capetele citorva români prea înaintați; nu este o idee ieșită din dezbaterile de la '48 încoace; ea a fost sentimentul național în toate părțile României de cînd istoria a început a ne spune cîte ceva despre Dacia”.

Un rol primordial în supraviețuirea și dezvoltarea neîntreruptă a poporului nostru pe multiple planuri au avut conservarea și îmbogățirea limbii, precum și creația artistică populară care a cizelat continuu graiul strămoșesc, a cultivat virtuțile poporului, tradițiile înaintate și obiceiurile sale, i-au lărgit permanent orizontul de cultură. Baladele, doinele, cîntecul haideucești, poezia și basmul, arta ceramică, sculptura în lemn și piatră, țesăturile și portul național alcătuiesc un inestimabil patrimoniu spiritual care oglîndește în modul cel mai elocvent forța creatoare și geniul poporului nostru, nestinsa sa dragoste de frumos, spiritul umanist, setea lui de adevăr și dreptate. (Aplauze puternice). Avîntul care l-au cunoscut literatura și arta, începînd în special cu a doua jumătate a secolului trecut, are la bază tocmai bogăția fără seamăn a acestei minunate comori a artei noastre populare. Este semnificativ în această privință faptul că înflorirea poeziei, artelor plastice și muzicii române moderne a coincis cu o amplă activitate de culegere și prelucrare a tezaurului folcloric. În punerea în valoare a literii populare, ca izvor de inspirație a unei creații de înaltă valoare artistică, un merit nepieritor are, așa cum spunea Eminescu:

„Ș-acel rege-al poeziei, vecinic tîndr și ferice,
Ce din frunză își doinește, ce cu flăuierul își zice,
Ce cu basmul pocestește — veselu
Alecsandri”.

Cine nu cîntește sau recitește astăzi cu năpusă înmăntare opera poetică a Țărilor de la Mireșii, lucrările lui Bolintineanu, capodoperele lirice ale lui Eminescu, bogată și vibrantă poezie a lui Coșbuc, Vlahuță, Haiduc și a altor alți poeți, ce au înlănat în mod exemplar profunzimea și măiestria neîntrecută a artei populare, cu ideile avansate ale veacului lor, cu aspirațiile maselor populare în mijlocul cărora trăiau, spre libertate, dreptate și neafinare, demonstrînd astfel, prin operele lor, că literatura, arta trebuie, întotdeauna, să servească poporul, să fie scrise pentru popor! (Aplauze puternice).

Stimați tovarăș,

Unirea Munteniei și Moldovei și înfăptuirea, în anul 1859, a statului național a constituit un moment crucial în destinele poporului nostru, marcînd intrarea României într-o etapă nouă a evoluției sale istorice. Lupta pentru libertate și independență națională se ridică pe o treaptă superioară, astfel că la mai puțin de două decenii după Unire este cucerită, cu arma în mînă, prin mari sacrificii și jertfe de sînge, suveranitatea de stat a patriei noastre. Încununare a unor năzuințe și lupte de veacuri ale poporului român, cucerirea independenței, al cărei glorios cetenar îl vom aniversa anul viitor, a avut o profundă înrîurire asupra întregii dezvoltări a societății românești pe calea progresului economic și social, deschizînd largi orizonturi națiunii noastre spre afirmarea liberă, de sine stătătoare.

Odată cu dezvoltarea mai intensă a forțelor de producție, cu extinderea relațiilor de producție capitaliste, crește noua clasă socială, proletariatul, care începe să joace un rol tot mai important pe scena istoriei. Socialismul științific creat de Marx și Engels găsește încă de la început un ecou profund în rîndurile proletariatului din România, fiind însușit de mișcarea muncitorească din țara noastră. Unirea proletariatului cu ideile socialismului științific duc la intensificarea mișcării revoluționare, inclusiv la crearea, în 1893, a Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România — primul partid marxist al clasei noastre muncitoare. (Vii aplauze). Aceasta a făcut să crească și mai mult rolul proletariatului în viața social-politică a țării, în desfășurarea luptei maselor muncitoare împotriva exploatații, pentru drepturi și libertăți democratice, pentru o viață mai bună. Sfirșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX au fost marcate de mari bătălii de clasă ale proletariatului din România. De asemenea, au loc intense mișcări țărănești care culminează cu puternica răscoală din 1907, eveniment istoric memorabil, a cărei aniversare de șapte decenii o vom sărbători în primăvara anului viitor.

În strînsă legătură cu noua etapă de dezvoltare a țării, cu marile evenimente social-politice care aveau loc în viața societății românești, se conturează și o puternică mișcare culturală. În această perioadă se pun bazele învățămîntului modern și la un puternic avînt activitatea științifică, îndeosebi în domeniul chimiei, matematicii și biologiei. Iau, de asemenea, avînt artele, care nu se mulțumesc numai să oglîndească desfășurarea

evenimentelor, ci aduc o contribuție efectivă la împlinirea idealurilor poporului, sprijinindu-l pasiv sau activ în revoluționarea, aspirările democratice, progresiste ale proletariatului, ale maselor muncitoare. Situndu-se pe poziții înaintate, marii creatori de artă din acea vreme au îmbogățit cu opere nepieritoare tezaurul spiritual al națiunii noastre.

Primul război mondial, rezultat al asocierii extreme a contradicțiilor imperialismului, a dat, totodată, un avînt nemaiîntîlnit luptelor de eliberare națională și socială a popoarelor asuprite. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917 în Rusia și constituirea primului stat muncitoresc-țărănesc din istorie au arătat lumii, îndeosebi claselor exploatate și popoarelor subjugate, că vechea societate bazată pe inegalitate și nedreptate națională și socială nu este veșnică, că ea a intrat în faza dispariției, înagurindu-se o nouă eră, era fărurii orînduirii socialiste, era eliberării naționale a popoarelor. (Aplauze puternice).

Sfirșitul războiului în Europa a dus, de asemenea, la prăbușirea imperiului austro-ungar care asupra mai multor popoare, la constituirea, pe ruinele lui, a unor state naționale independente. În aceste împrejurări s-a realizat și visul de veacuri al românilor — unirea Transilvaniei cu țara și formarea statului național român unitar. Alcătuirea statului românesc național unitar nu este deci un dar, rezultatul unor conferințe internaționale, ci rodul luptei neobosite duse de cele „mai înaintate forțe ale societății, de masele largi populare pentru unire, produsul legii al dezvoltării istorice, sociale și naționale, a poporului român. (Aplauze puternice, prelungele).

Formarea statului național unitar marchează intrarea României într-un stadiu nou al evoluției sale economico-sociale, caracterizat prin creșterea rapidă a forțelor de producție și accelerarea dezvoltării capitaliste. Totodată, se accelerează și penetrația marilor monopoluri în economia românească, se intensifică exploatarea maselor muncitoare de către capitaliștii autohtoni și străini, se ascut tot mai puternic contradicțiile de clasă. Viața social-politică se caracterizează prin intensificarea luptelor maselor largi populare pentru transformarea democratică a societății, prin maturizarea și creșterea rolului clasei muncitoare — proces care a dus la constituirea, în mai 1921, a Partidului Comunist Român. Așa cum am arătat nu demult, cu prilejul sărbătoririi a 55 de ani de la acest memorabil eveniment, crearea Partidului Comunist Român a reprezentat istoric conceptul materialist-dialectic și istoric-muncitoresc din România, aceasta fiind un nou și puternic avînt luptelor sociale și politice desfășurate de proletariat, de masele largi populare. (Aplauze îndelungate).

Partidul nostru s-a afirmat de la început ca o puternică forță politică capabilă să ducă la victorie lupta clasei muncitoare, a poporului împotriva orînduirii burghezo-muncitorești, pentru libertate și dreptate socială. Sînt cunoscute marile acțiuni greviste și demonstrații organizate de partid, în special în perioada crizei economice. Totodată, în întreaga perioadă dintre cele două războaie mondiale, partidul nostru s-a ridicat cu hotărîre împotriva fascismului și a războiului, a militat pentru o politică de prietenie cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări vecine, a desfășurat o intensă activitate pentru unirea forțelor progresiste, antifasciste, în lupta pentru libertăți democratice, pentru o politică națională de deplină egalitate în drepturi a naționalităților conlocuitoare, pentru salvarea intereselor maselor largi populare, a independenței și integrității teritoriale a României. (Aplauze puternice, îndelungate).

În această perioadă s-au dezvoltat, așa după cum se știe, creația artistică și gândirea științifică, oglîndind geniul, talentul și inventivitatea poporului nostru. Partidul a acordat o atenție deosebită mobilizării intelectualității, alături de clasa muncitoare, de masele populare la lupta pentru salvarea intereselor fundamentale ale națiunii noastre. Din inițiativa și sub conducerea partidului au fost create o serie de organizații și asociații, reviste și publicații democratice care au antrenat în jurul păturii largi ale intelectualității. Doresc să subliniez și cu acest prilej că, spre cîntec și mîndria intelectualității noastre, cei mai proeminenți savanți, scriitorii și artiștii români și din rîndul naționalităților conlocuitoare, au participat cu abnegație la lupta împotriva politicii de fascizare a țării, a trădării intereselor naționale de către clasele exploatare, pentru apărarea independenței și integrității patriei, iar unii dintre aceștia s-au apropiat de partid, au activat în rîndurile sale, punîndu-și în serviciul poporului întreaga lor putere de creație și chiar viața.

Stimați tovarăș,

Desfășurarea evenimentelor istorice în perioada dintre primul și cel de-al doilea război mondial constituie pentru toate popoarele continentului nostru un bogat izvor de învățămînt și conștință. Încă de la sfîrșitul celui de-al doilea deceniu și începutul deceniului al treilea, din acest secol, forțele cele mai reacționare ale burgheziei au trecut la lichidarea libertăților democratice și la instaurarea dictaturii fasciste. Astfel, în 1920 vine la putere dictatura fascistă horțistă în Ungaria, în 1922 se instaurază fascismul la conducerea Italiei, în 1923 triumfă dictatura fascistă în Bulgaria, iar în 1926 în Portugalia. Urmarează apoi, în 1926, instaurarea dictaturii militare în Polonia, a dictaturii militară-regale în Iugoslavia în 1929, iar în 1933 a dictaturii fasciste hitleriste în Germania. În anul 1934 se instaurază fascismul în Austria, în 1936 vine la putere dictatura militară în Grecia, iar în 1939 se instaură dictatura fascistă în Spania.

Stimați tovarăș,

În România, în anii 1929—1930, organizațiile fasciste, îndeosebi Garda de Fier, își intensifică activitatea, trecînd la asasinării și pogromuri. După cum se știe, datorită luptei clasei muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, mobilizării forțelor democratice, ascensiunea fascismului a putut fi împiedicată pînă în anul 1938. Instaurarea dictaturii regale

duce însă la accentuarea procesului de fascizare a țării, deschîde calea trădării intereselor naționale și pactizării cu Germania hitleristă, călea venirii la putere în România, în 1940, a dictaturii militarofasciste. Sînt cunoscute crimele comise de legionarii cărora le-au căzut victime atît comunistii, cît și diferiții democrați, renunțîți oameni de știință și cultură, ca Madgearu, Iorga și alții. Este bine să ne reamintim întotdeauna de acest lucru pentru a trage învățămîntele corespunzătoare în activitatea noastră pe plan internațional. (Aplauze puternice).

Analiza evenimentelor din perioada anilor 1920—1940 demonstrează că în Europa fascismul a putut triumfa într-un mare număr de state, atît datorită unor cauze economico-sociale, cît și lipsei de

Stimați tovarăș,

Nu doresc să mă refer acum la perioada războiului deoarece am vorbit recent despre aceasta; voi menționa numai faptul bine cunoscut că Partidul Comunist Român s-a ridicat cu toată hotărîrea împotriva războiului dus alături de Germania hitleristă contra Uniunii Sovietice, organizînd puternice acțiuni de sabotaj precum și lupte de partizani, unind în acest scop clasa muncitoare, toate forțele democratice și patriotice. După cum este cunoscut, în condițiile intensificării luptei unite a forțelor antifasciste, democratice și patriotice interne, și în împrejurările internaționale favorabile create de succesele obținute pe front de armata sovietică, de victoriile întregii coaliții antihitleriste, Partidul Comunist Român a organizat și înfăptuit insurecția națională armată antifascistă și antimonopolistă, care a dus la rasturnarea dictaturii fasciste, la ieșirea țării din războiul împotriva Uniunii Sovietice, la trecerea României cu întregul său potențial militar și economic alături de coaliția antihitleristă. Aceasta a inaugurat o eră nouă în istoria milenară a patriei noastre, a deschis calea eliberării definitive a României de sub dominația imperialistă, a înfăptuit mîntuirea poporului român de a fi liber și stăpîn pe bogățiile și pe muncă sa, pe propriul său destin. (Aplauze puternice, îndelungate).

Actul istoric de la 23 August 1944 a marcat începutul unor profunde transformări revoluționare și prefaceri înnoitoare în viața întregii noastre societăți. Ca urmare a profundelor schimbări petrecute în societate, a realizării unității clasei muncitoare și a luptei unite cu țărâniștea și cu alte forțe sociale, s-a creat posibilitatea înfăptuirii revoluției socialiste, a instaurării puterii muncitorești-țărănești și a trecerii la construcția victorioasă a socialismului. Aceasta a marcat începutul epocii fărurii conștiente de către poporul român a propriului său destin. Într-o perioadă scurtă, oamenii muncii, sub conducerea partidului lor marxist-leninist, au străbătut mai multe etape istorice, trecînd de la vechea orînduire burghezo-muncitorească la orînduirea socialistă. Au dispărut pentru totdeauna clasele exploatare, a fost lichidată exploatarea omului de către om, s-au dezvoltat forțele de producție, s-au generalizat relațiile de producție socialiste în întreaga economie.

Aplicînd politica partidului, clasa muncitoare și-a demonstrat cu strălucire capacitatea de a construi o industrie modernă, în pas cu cele mai noi cerințe ale tehnicii, capacitatea de a conduce țara mai bine decît clasele exploatare și de a realiza cea mai dreaptă orînduire pe care a cunoscut-o vreodată omenirea, asigurînd, totodată, punerea în valoare a bogățiilor naționale, ridicarea nivelului de trai al poporului, consolidînd independența și suveranitatea patriei. (Aplauze puternice, prelungele). În anii de la eliberarea țării producția globală a industriei naționale a crescut de peste 31 de ori, ritmurile cele mai înalte de dezvoltare înregistrîndu-se îndeosebi în ultimul deceniu, ca urmare a alocării unei importante părți a veniturii naționale pentru fondul de acumulare.

O importanță deosebită pentru construcția cu succes a socialismului a avut, de asemenea, înfăptuirea revoluției agrare în țara noastră, cooperativizarea micii producții țărănești, realizarea proprietății socialiste de stat și cooperatiste în agricultură, modernizarea și dezvoltarea intensivă a producției acestui important sector al economiei naționale.

Pe baza dezvoltării și modernizării forțelor de producție, a întregii economii, a sporirii veniturii naționale, partidul și statul au înfăptuit un amplu program de măsuri în vederea ridicării nivelului de trai, material și spiritual al întregului nostru popor. Au crescut veniturile oamenilor muncii, precum și cheltuielile social-culturale ale statului, s-a îmbunătățit aprovizionarea populației, s-a asigurat în condiții mai bune satisfacerea cerințelor de viață ale tuturor celor ce muncesc.

Odată cu dezvoltarea forțelor de producție au fost perfecționate relațiile de producție, au avut loc mari schimbări în structura socială a societății românești. Alianța dintre clasa muncitoare și țărâniștea a devenit principala forță politică ce asigură mersul ferm înainte al patriei pe calea progresului și prosperității. Societatea socialistă românească este formată astăzi din clase și categorii sociale care participă activ la munca productivă — în sfera creației materiale și spirituale — și acționează unite, în strînsă colaborare, pentru triumful socialismului și comunismului pe pămîntul României. (Aplauze puternice).

Pe baza realizării cu succes a obiectivelor primite, a întregii economii, a sporirii veniturii naționale, partidul și statul au înfăptuit un amplu program de măsuri în vederea ridicării nivelului de trai, material și spiritual al întregului nostru popor. Au crescut veniturile oamenilor muncii, precum și cheltuielile social-culturale ale statului, s-a îmbunătățit aprovizionarea populației, s-a asigurat în condiții mai bune satisfacerea cerințelor de viață ale tuturor celor ce muncesc.

Odată cu dezvoltarea forțelor de producție au fost perfecționate relațiile de producție, au avut loc mari schimbări în structura socială a societății românești. Alianța dintre clasa muncitoare și țărâniștea a devenit principala forță politică ce asigură mersul ferm înainte al patriei pe calea progresului și prosperității. Societatea socialistă românească este formată astăzi din clase și categorii sociale care participă activ la munca productivă — în sfera creației materiale și spirituale — și acționează unite, în strînsă colaborare, pentru triumful socialismului și comunismului pe pămîntul României. (Aplauze puternice).

unitate a clasei muncitoare, a comunistilor și socialistilor, a celorlalte forțe democratice antifasciste. După cum se știe, popoarele europene, ca dealtfel întreaga omenire, au plătit foarte scump faptul că n-au acționat cu fermitate, unite, pentru a se împiedica dezlănțuirea celui de-al doilea război mondial. Iată de ce are o însemnată vîlădă ca partidele comuniste, socialiste, social-democrate, toate partidele și organizațiile muncitorești, democratice să nu uite nici un moment lecțiile istoriei, să tragă învățămîntele corespunzătoare din greșelile trecutului, întîrînd colaborarea și unitatea lor, intensificînd lupta actuală pentru apărarea libertăților democratice ale popoarelor, a păcii mondiale. (Vii și îndelungate aplauze).

Stimați tovarăș,

Nu doresc să mă refer acum la perioada războiului deoarece am vorbit recent despre aceasta; voi menționa numai faptul bine cunoscut că Partidul Comunist Român s-a ridicat cu toată hotărîrea împotriva războiului dus alături de Germania hitleristă contra Uniunii Sovietice, organizînd puternice acțiuni de sabotaj precum și lupte de partizani, unind în acest scop clasa muncitoare, toate forțele democratice și patriotice. După cum este cunoscut, în condițiile intensificării luptei unite a forțelor antifasciste, democratice și patriotice interne, și în împrejurările internaționale favorabile create de succesele obținute pe front de armata sovietică, de victoriile întregii coaliții antihitleriste, Partidul Comunist Român a organizat și înfăptuit insurecția națională armată antifascistă și antimonopolistă, care a dus la rasturnarea dictaturii fasciste, la ieșirea țării din războiul împotriva Uniunii Sovietice, la trecerea României cu întregul său potențial militar și economic alături de coaliția antihitleristă. Aceasta a inaugurat o eră nouă în istoria milenară a patriei noastre, a deschis calea eliberării definitive a României de sub dominația imperialistă, a înfăptuit mîntuirea poporului român de a fi liber și stăpîn pe bogățiile și pe muncă sa, pe propriul său destin. (Aplauze puternice, îndelungate).

Actul istoric de la 23 August 1944 a marcat începutul unor profunde transformări revoluționare și prefaceri înnoitoare în viața întregii noastre societăți. Ca urmare a profundelor schimbări petrecute în societate, a realizării unității clasei muncitoare și a luptei unite cu țărâniștea și cu alte forțe sociale, s-a creat posibilitatea înfăptuirii revoluției socialiste, a instaurării puterii muncitorești-țărănești și a trecerii la construcția victorioasă a socialismului. Aceasta a marcat începutul epocii fărurii conștiente de către poporul român a propriului său destin. Într-o perioadă scurtă, oamenii muncii, sub conducerea partidului lor marxist-leninist, au străbătut mai multe etape istorice, trecînd de la vechea orînduire burghezo-muncitorească la orînduirea socialistă. Au dispărut pentru totdeauna clasele exploatare, a fost lichidată exploatarea omului de către om, s-au dezvoltat forțele de producție, s-au generalizat relațiile de producție socialiste în întreaga economie.

Aplicînd politica partidului, clasa muncitoare și-a demonstrat cu strălucire capacitatea de a construi o industrie modernă, în pas cu cele mai noi cerințe ale tehnicii, capacitatea de a conduce țara mai bine decît clasele exploatare și de a realiza cea mai dreaptă orînduire pe care a cunoscut-o vreodată omenirea, asigurînd, totodată, punerea în valoare a bogățiilor naționale, ridicarea nivelului de trai al poporului, consolidînd independența și suveranitatea patriei. (Aplauze puternice, prelungele). În anii de la eliberarea țării producția globală a industriei naționale a crescut de peste 31 de ori, ritmurile cele mai înalte de dezvoltare înregistrîndu-se îndeosebi în ultimul deceniu, ca urmare a alocării unei importante părți a veniturii naționale pentru fondul de acumulare.

O importanță deosebită pentru construcția cu succes a socialismului a avut, de asemenea, înfăptuirea revoluției agrare în țara noastră, cooperativizarea micii producții țărănești, realizarea proprietății socialiste de stat și cooperatiste în agricultură, modernizarea și dezvoltarea intensivă a producției acestui important sector al economiei naționale.

Pe baza dezvoltării și modernizării forțelor de producție, a întregii economii, a sporirii veniturii naționale, partidul și statul au înfăptuit un amplu program de măsuri în vederea ridicării nivelului de trai, material și spiritual al întregului nostru popor. Au crescut veniturile oamenilor muncii, precum și cheltuielile social-culturale ale statului, s-a îmbunătățit aprovizionarea populației, s-a asigurat în condiții mai bune satisfacerea cerințelor de viață ale tuturor celor ce muncesc.

Odată cu dezvoltarea forțelor de producție au fost perfecționate relațiile de producție, au avut loc mari schimbări în structura socială a societății românești. Alianța dintre clasa muncitoare și țărâniștea a devenit principala forță politică ce asigură mersul ferm înainte al patriei pe calea progresului și prosperității. Societatea socialistă românească este formată astăzi din clase și categorii sociale care participă activ la munca productivă — în sfera creației materiale și spirituale — și acționează unite, în strînsă colaborare, pentru triumful socialismului și comunismului pe pămîntul României. (Aplauze puternice).

Pe baza realizării cu succes a obiectivelor primite, a întregii economii, a sporirii veniturii naționale, partidul și statul au înfăptuit un amplu program de măsuri în vederea ridicării nivelului de trai, material și spiritual al întregului nostru popor. Au crescut veniturile oamenilor muncii, precum și cheltuielile social-culturale ale statului, s-a îmbunătățit aprovizionarea populației, s-a asigurat în condiții mai bune satisfacerea cerințelor de viață ale tuturor celor ce muncesc.

Odată cu dezvoltarea forțelor de producție au fost perfecționate relațiile de producție, au avut loc mari schimbări în structura socială a societății românești. Alianța dintre clasa muncitoare și țărâniștea a devenit principala forță politică ce asigură mersul ferm înainte al patriei pe calea progresului și prosperității. Societatea socialistă românească este formată astăzi din clase și categorii sociale care participă activ la munca productivă — în sfera creației materiale și spirituale — și acționează unite, în strînsă colaborare, pentru triumful socialismului și comunismului pe pămîntul României. (Aplauze puternice).

Pe baza realizării cu succes a obiectivelor primite, a întregii economii, a sporirii veniturii naționale, partidul și statul au înfăptuit un amplu program de măsuri în vederea ridicării nivelului de trai, material și spiritual al întregului nostru popor. Au crescut veniturile oamenilor muncii, precum și cheltuielile social-culturale ale statului, s-a îmbunătățit aprovizionarea populației, s-a asigurat în condiții mai bune satisfacerea cerințelor de viață ale tuturor celor ce muncesc.

Odată cu dezvoltarea forțelor de producție au fost perfecționate relațiile de producție, au avut loc mari schimbări în structura socială a societății românești. Alianța dintre clasa muncitoare și țărâniștea a devenit principala forță politică ce asigură mersul ferm înainte al patriei pe calea progresului și prosperității. Societatea socialistă românească este formată astăzi din clase și categorii sociale care participă activ la munca productivă — în sfera creației materiale și spirituale — și acționează unite, în strînsă colaborare, pentru triumful socialismului și comunismului pe pămîntul României. (Aplauze puternice).

Pe baza realizării cu succes a obiectivelor primite, a întregii economii, a sporirii veniturii naționale, partidul și statul au înfăptuit un amplu program de măsuri în vederea ridicării nivelului de trai, material și spiritual al întregului nostru popor. Au crescut veniturile oamenilor muncii, precum și cheltuielile social-culturale ale statului, s-a îmbunătățit aprovizionarea populației, s-a asigurat în condiții mai bune satisfacerea cerințelor de viață ale tuturor celor ce muncesc.

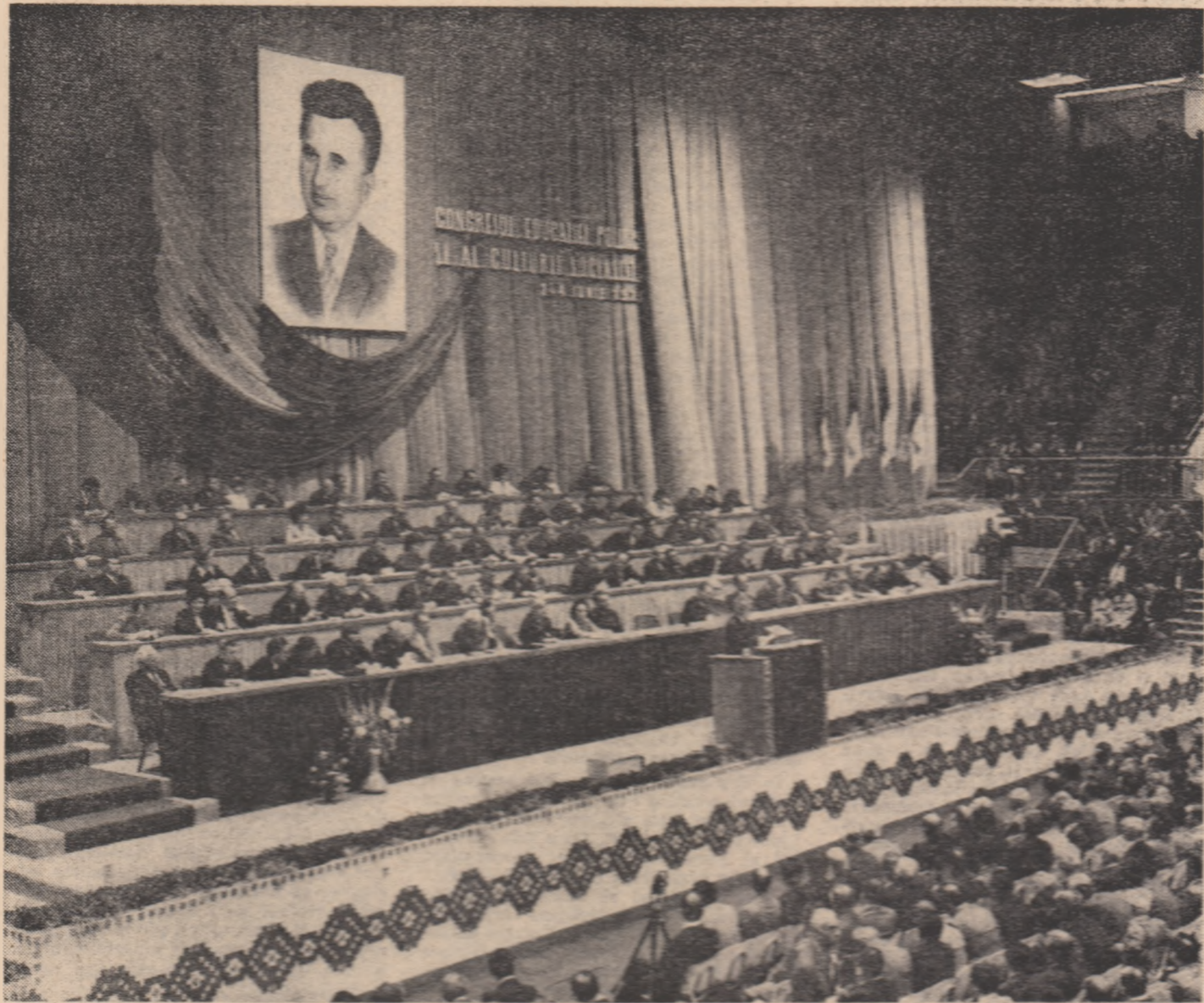
Noi pornim de la teza marxist-leninistă după care partidele revoluționare, forțelor progresiste le revine înalta datorie națională și internațională de a lupta în primul rînd împotriva claselor exploatare și a forțelor reacționare din propria țară. Spiritul patriotic, revoluționar, spiritul de răspundere națională și internațională ne obligă ca, țînd seama de învățămîntele istoriei, să condamnăm și să ne delimităm de fărmitate de politica reacționară, fascistă a claselor dominante din trecut din propria țară. Aceasta constituie un factor de seamă în activitatea de educație politică a maselor, în efortul pentru întărirea solidarității internaționale a celor ce muncesc. (Aplauze puternice).

Stimați tovarăș,

Nu doresc să mă refer acum la perioada războiului deoarece am vorbit recent despre aceasta; voi menționa numai faptul bine cunoscut că Partidul Comunist Român s-a ridicat cu toată hotărîrea împotriva războiului dus alături de Germania hitleristă contra Uniunii Sovietice, organizînd puternice acțiuni de sabotaj precum și lupte de partizani, unind în acest scop clasa muncitoare, toate forțele democratice și patriotice. După cum este cunoscut, în condițiile intensificării luptei unite a forțelor antifasciste, democratice și patriotice interne, și în împrejurările internaționale favorabile create de succesele obținute pe front de armata sovietică, de victoriile întregii coaliții antihitleriste, Partidul Comunist Român a organizat și înfăptuit insurecția națională armată antifascistă și antimonopolistă, care a dus la rasturnarea dictaturii fasciste, la ieșirea țării din războiul împotriva Uniunii Sovietice, la trecerea României cu întregul său potențial militar și economic alături de coaliția antihitleristă. Aceasta a inaugurat o eră nouă în istoria milenară a patriei noastre, a deschis calea eliberării definitive a României de sub dominația imperialistă, a înfăptuit mîntuirea poporului român de a fi liber și stăpîn pe bogățiile și pe muncă sa, pe propriul său destin. (Aplauze puternice, îndelungate).

Actul istoric de la 23 August 1944 a marcat începutul unor profunde transformări revoluționare și prefaceri înnoitoare în viața întregii noastre societăți. Ca urmare a profundelor schimbări petrecute în societate, a realizării unității clasei muncitoare și a luptei unite cu țărâniștea și cu alte forțe sociale, s-a creat posibilitatea înfăptuirii revoluției socialiste, a instaurării puterii muncitorești-țărănești și a trecerii la construcția victorioasă a socialismului. Aceasta a marcat începutul epocii fărurii conștiente de către poporul român a propriului său destin. Într-o perioadă scurtă, oamenii muncii, sub conducerea partidului lor marxist-leninist, au străbătut mai multe etape istorice, trecînd de la vechea orînduire burgh

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a II-a)

unei importante perioade de timp, în organizarea învățământului și a vieții culturale nu s-a ținut suficient seama de experiența și tradițiile înaintate ale țării noastre, copindu-se în mod mecanic forme și metode din alte țări, care nu corespundeau realităților noastre concrete, specificului dezvoltării istorice a poporului, cerințelor sale spirituale. Greșeli mari s-au făcut în orientarea instruirii publice, neglijându-se competențele ale învățământului și ignorându-se necesitatea integrării școlii cu știința și producția. O lungă perioadă s-a manifestat o atitudine de gravă subprecizie a capacității gândirii creatoare românești, a dezvoltării cercetării noastre științifice, adoptându-se o atitudine de pioasă față de tot ceea ce aparținea străinătății.

O serie de lipsuri s-au manifestat de-a lungul anilor și în orientarea creației literar-artistice. Nu s-a acordat deosebită atenție cuvenită abordării temelor majore ale trecutului și prezentului nostru revoluționar, încurajându-se lucrări cu caracter facil, care tratau realitatea în mod superficial. S-a manifestat uneori mult interes față de forma artistică a creației decât față de problematica ei socială, față de conținutul de idei. În general se poate spune că în creația literar-artistică, cu toate rezultatele bune obținute, nu s-au evidențiat prea multe lucrări de valoare remarcabilă, atât sub raportul profunzimii conștiinței și al calității artistice. Multe din problemele fundamentale ale vieții contemporane, din mărețele transformări revoluționare petrecute în țara noastră, nu se regăseau încă în toată amploarea și complexitatea lor în literatură și artă. Putem spune, de aceea, că mulți din creatorii noștri sunt încă doritori a oamenilor muncii, poporului, care așteaptă opere de o mai mare valoare, profund educative prin adâncul și forța lor dinamizatoare, capabile să dăinuie peste timp drept mărmure a mărețelor file de istorie scrise în aceste decenii de nașterea noastră socialistă. (VII aplauze).

Critica literar-artistică nu a făcut întotdeauna o analiză obiectivă, științifică a lucrărilor, mai ales a tendințelor sociale și filozofice, mulțumindu-se uneori cu aprecieri formale, de complezență, sau ocupându-se doar de procedeele de creație folosite de autori: ea nu a acordat atenția necesară problemelor teoretice de bază ale esteticii marxiste, ale realizării literaturii revoluționare în artă. Și în valorificarea moștenirii trecutului s-au făcut greșeli, într-o perioadă nesocotindu-se sau chiar blamându-se opere remarcabile ale înaintașilor, de pe poziții ideologice dogmatice, rigide, străine materialismului dialectic și istoric, iar alții elogiindu-se fără discernământ lucrări conținând idei retrograde sau avind o calitate artistică discutabilă, nereprezentativă pentru patrimoniul nostru cultural.

În ce privește activitatea cultural-artistică de masă, a formațiilor de amatori, trebuie arătat că, pe lângă succesele de seamă obținute în această amplă mișcare ce se desfășoară în țara noastră, s-au manifestat și serioase lipsuri, punându-se uneori accentul principal pe promovarea dansului popular și neglijându-se celelalte forme ale vieții artistice, mai ales actunile cu caracter educativ. Nu putem fi încă pe deplin mulțumiți de felul cum este folosită puternica bază materială, forțele de care dispune azi societatea noastră în acest domeniu.

Lipsuri serioase se manifestă în activitatea presei și radioteleviziunii, care nu acordă atenția cuvenită problemelor educației politice și ale activității cultural-artistice, formării omului nou. Aceste lipsuri se manifestă cu deosebire și într-un mod mai pregnant în programele radioteleviziunii care tratează superficial unele din aceste probleme, prezentând uneori ca înșelă emisii cultural-artistice de calitate scăzută, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al valorii artistice. Există încă destule neajunsuri, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al nivelului artistic în producția de filme, precum și în repertoriul teatrelor. Pe ecranele cinematografice și la televiziune mai răsună filme, iar pe scenele teatrelor mai sînt prezentate piese din creația altor țări, cu un conținut necorespunzător, care nu contribuie la formarea omului nou, constructor al socialismului.

Toate aceste lipsuri se datoresc, în primul rînd, faptului că propaganda noastră de partid, lucrările pe teritoriul muncii ideologice nu au studiat serios, pe baza concepției materialismului dialectic și istoric, a marxism-leninismului, fenomenele și problemele ridicate de întreaga dezvoltare socială, spre a trage concluzii corecte pentru activitatea teoretică și practică. Unii au dat dovadă de o inadmisibilă lipsă de răspundere, orientînd greșit această activitate. Totuși, trebuie să spunem deschis că multă vreme organele de partid, inclusiv Comitetul Central, n-au acordat atenția necesară conducerei nemijlocite a muncii ideologice și de propagandă, manifestînd o mentalitate greșită după care de propagandă și educație trebuie să se ocupe numai cei ce lucrează în acest domeniu. Cu toate măsurile luate și îmbunătățirile obținute, mai continuă încă să se manifeste o anumită subprecizie a propagandei și activității politico-ideologice din partea unor organizații și a unor organe de partid. În același timp, organele de stat create în scopul îndrumării acestei activități nu și-au îndeplinit în mod conștientios îndatoririle lor de mare răspundere în activitatea de educație politică și culturală.

În activitatea Consiliului Culturii și Educației Socialiste, a Ministerului Educației și Învățământului, Consiliului Național al Radioteleviziunii, Academiei de Științe Sociale și Politice și altor organe se fac simțite serioase lipsuri, mult formalism, manifestări de paradrž, neocotindu-se atenția necesară organizațiilor temeinice a muncii educative și culturale. Îndesebi conținutul politic și de idei al acestora, precum și cuprinderii largi a maselor populare. Totuși, Consiliul Central al Unității Generale a Sindicatelor, Comitetul Central al Unirii Tineretului Comunist, Consiliul Național al Femeilor, conducerea uniunilor de creație, ale organizațiilor cooperatiste și obștești nu acordă toată atenția activității de educație și cultură în rândul maselor largi, îndeosebi al femeilor și tineretului. Consider, de asemenea, necesar să menționez lipsurile manifestate în munca Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, a consiliilor județene ale acestuia, în coordonarea activității organizațiilor componente și desfășurarea unitară a muncii de educație și cultură.

Nu doresc să insist mai mult asupra lipsurilor și aspectelor negative. Sper că în congres, atât în plen, cât mai ales în secțiuni, întreaga activitate politică și cul-

tural-educativă va fi analizată pe larg, într-un spirit critic și autocritic, în scopul stabilirii soluțiilor și măsurilor pentru ridicarea ei la un nivel tot mai înalt.

Este necesar și în acest domeniu — ca în toate domeniile — să pornim de la necesitatea unei analize critice și autocritice a drumului pe care l-am străbătut, să tragem toate învățămintele și concluziile, atât din ceea ce a fost bun, din experiența pozitivă, cât și din lipsurile și neajunsurile care s-au manifestat.

Nu putem astăzi să ne oprim mai amănunțit asupra unor manifestări negative care au existat în trecut în activitatea noastră ideologic-educativă, dacă dorim ca într-adevăr congresul să marcheze un moment nou în întreaga activitate politico-educativă și culturală, de formare a omului nou, cu o conștiință înaltă. (Aplauze puternice).

Mă aștept ca presa din unele țări, unele posturi de radio și televiziune străine să se ocupe îndeosebi de lipsurile la care m-am referit, încercînd să diminueze realitatea și să prezinte denaturat viața noastră. Însă, înșelă și înșelător să fie respectul și făcă bine să prezinte și ei cum se desfășoară activitatea în societatea lor, cu înșelările, cu neajunsurile ei — și să ne așezăm la o dezbateră publică pentru a demonstra caracterul avansat al culturii socialiste și lipsurile grave — pornind de la însăși baza socială — ale întregii activități educative din societatea capitalistă. (Aplauze puternice, îndelungate). Desigur, pe cei de bună-credință — și sînt mulți aceștia — îi invit să pună accentul pe ceea ce este pozitiv și să acționeze pentru a crește în lume o cultură nouă, în serviciul popoarelor, al păcii și colaborării internaționale. (Aplauze puternice).

Asa cum am mai menționat și în alte împrejurări, prezentarea deschisă a lipșurilor, a greșelilor constituie nu o dovadă de slăbiciune, ci o dovadă a tăriei și forței partidului nostru. Aceasta reprezintă garanția că vor fi luate toate măsurile pentru a îmbunătăți activitatea în toate domeniile, pentru a nu se mai repeta denaturări ale trecutului, ale luptei revoluționare a poporului și partidului nostru, pentru a se prezenta istoria, lupta revoluționară, gândirea poporului nostru, arta și cultura, creația sa de activitate creatoare de fațăure a unei vieți noi, libere. (Aplauze puternice).

Luarea unei poziții ferme față de greșelile care au fost comise și în acest sector de activitate va duce, fără nici o îndoială, la îmbunătățirea muncii întregului nostru front ideologic, al întregii activități de partid, la creșterea rolului conducător al partidului în acest domeniu, la creșterea unității, a forței sale în opera de fațăure a socialismului și comunismului pe pămîntul României. (Aplauze puternice).

Entuziasmul, dragostea și încrederea cu care întregul nostru popor a sărbătorit recent împlinirea a 55 de ani de existență a partidului se datoresc tocmai faptului că de-a lungul întregii sale existențe Partidul Comunist Român s-a dovedit exponentul cel mai fidel al intereselor fundamentale și aspirațiilor de progres ale întregii noastre națiuni, a probat că el nu are alt fel înalt decât sfîșierea poporului, a cauzei fericirii și libertății sale, a idealurilor socialismului și comunismului, a colaborării și păcii în lume. (Aplauze puternice).

III

PERSPECTIVELE DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE A ROMÂNIEI ÎN NOUL CINCINAL

Dragi tovarăși,

Am încheiat nu de mult cincinalul 1971—1975 și am trecut la înfăptuirea noului plan de cinci ani — ce marchează o etapă nouă, superioară în dezvoltarea patriei — pe baza Programului Partidului Comunist Român, a istoricelor hotărâri adoptate de Congresul al XI-lea, a

Directivelor privind progresul economico-social al țării pînă în 1990, documente ce fundamentează teoretic și practic căile făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintării României spre comunism.

În actualul cincinal va fi continuată politica de dezvoltare în ritm înalt a forțelor de producție, de industrializare

socialistă, de introducere a științei și tehnicii moderne în întreaga economie. Producția globală a industriei va spori într-un ritm mediu anual de circa 11 la sută, astfel încît în 1980, ultimul an al cincinalului, ea va ajunge la circa 1 000 miliarde lei. Odată cu dezvoltarea producției în ramurile industriei de vîrf, hotărîtoare pentru progresul accelerat al

întregii economii — cum sînt construcția de mașini, electronica și electrotehnica, chimia și metalurgia — se va da o atenție deosebită sportului și modernizării industriei ușoare și alimentare, în general a bunurilor de consum, în vederea satisfacerii la un nivel superior a nevoilor de viață ale oamenilor muncii.

Se va acorda o atenție deosebită dezvoltării intensive și modernizării producției agricole, vegetale și animale, sporirii recoltelor de cereale, îmbunătățirii creației animalelor, înălbirii producției în legumicultură, pomologie și viticultură. Se prevede, de asemenea, realizarea unui amplu program de irigații și amenajări fundare, precum și accelerarea procesului de mecanizare și chimizare a întregii producții agricole.

Noul cincinal prevede un vast program de investiții care va însuma aproape 1 000 de miliarde lei, adăugînd dezvoltarea puternică a bazei tehnico-materiale a societății. În acest cadru se va asigura repartizarea rațională și dezvoltarea armonioasă a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, ridicarea economico-socială rapidă a tuturor județelor.

Se poate spune că înfăptuirea cu succes a prevederilor cincinalului 1976—1980 va asigura ridicarea substanțială a potențialului economic al României, sporirea într-o măsură însemnată a avuției naționale, creșterea veniturilor naționale cu peste 11 la sută anual, marcînd transformarea României într-o țară industrial-agrară, în care industria va avea cel mai puternic

păunitor, apropierea ei de nivelul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Dezvoltarea forței economice a țării va asigura creșterea veniturilor totale reale ale oamenilor muncii, pînă în 1980, cu circa 37 la sută și sporirea cu peste 50 la sută a cheltuielilor totale destinate satisfacerii nevoilor socio-culturale ale populației, care vor ajunge în 1980, pe o familie, la circa 11 000 lei, față de 7 400 lei în 1975. Va cunoaște o amploare deosebită construcția de locuințe, realizîndu-se din fondurile statului 815 000 apartamente și circa 300 000 case în regie proprie a populației. Se va îmbunătăți asistența sanitară și organizarea odihnei oamenilor muncii, se va trece la săptămîna de lucru de 44 ore. Se vor diversifica și spori simțitor producția bunurilor de consum și de uz gospodăresc, precum și serviciile pentru populație. Vom face totul ca ceea ce realizăm în dezvoltarea bazei materiale să se reflecte din plin în ridicarea bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor — țelul suprem al politicii partidului, esența societății socialiste multilaterale dezvoltate pe care o edificăm în România. (Aplauze puternice).

Ca rezultat al desfășurării sustinute a politicii de industrializare, al creșterii și modernizării forțelor de producție, al ridicării nivelului agriculturii, se vor produce noi și importante schimbări în structura socială a țării. Vor crește puternic rîndurile clasei muncitoare — forța socială de bază a societății noastre — va spori rolul ei de clasă conducătoare

în opera de edificare a noii orînduirii. Tărînimea — deși va scădea numeric — ce urmare a modernizării producției agricole — va continua să joace un rol de cea mai mare importanță în producția de bunuri materiale, în întreaga opera de construcție socialistă și comunistă. În condițiile desfășurării largi a revoluției tehnico-științifice, intelectualitatea își va spori continuu rîndurile, îndeplinind un rol tot mai important în întreaga activitate economico-socială a țării.

Odată cu lărgirea și modernizarea bazei tehnico-materiale a societății, se va asigura perfecționarea relațiilor de producție și sociale. Partidul va acționa în mod consecvent pentru adîncirea continuă a democrației socialiste, participarea maseilor de oameni ai muncii la întreaga activitate de guvernare a statului. Se vor crea noi premise pentru avansarea pe marele drumuri treptate a deosebirilor esențiale dintre munca fizică și intelectuală dintre munca industrială și agricolă. Prin înfăptuirea programului de sistematizare a localităților rurale, se vor înregistra noi progrese în direcția apropierii condițiilor de viață de la sate față de cele de la orașe.

Se vor accentua apropierea între muncitori și țărani, între toate categoriile sociale, unitatea și coeziunea întreaga populație, omogenizarea crescîndă a societății noastre, ceea ce va da o bază socială nouă întregii activități pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintate spre comunism. (Aplauze puternice).

IV

LINIILE DIRECTOARE ALE ACTIVITĂȚII DE EDUCAȚIE REVOLUȚIONARĂ, SOCIALISTĂ A OAMENILOR MUNCII DIN PATRIA NOASTRĂ

Stimați tovarăși,

Este un adevăr bine cunoscut că socialismul și comunismul se construiesc cu poporul și pentru popor, că în edificarea noi orînduirii rolul hotărîtor îl au masele de oameni ai muncii — făuritorii tuturor bunurilor materiale și spirituale ale societății, ai propriilor lor istorii. Tocmai de aceea, partidul nostru — pune în centrul atenției făurirea omului nou, folosirea deplină a tuturor mijloacelor de care dispune societatea pentru ridicarea continuă a nivelului general de cultură — profes-

sional, politic, științific — al maselor largi populare, pentru înarmarea temeinică a constructorilor socialismului cu cele mai avansate cuceriri ale genului uman, cu cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării sociale. Numai cunoscînd aceste legi, adevăratele universale valabile, oamenii muncii vor putea acționa în mod conștient pentru transformarea naturii și a societății, vor putea fi cu adevărat stăpîni pe soarta lor, realizînd acel salt, cu adevărat revoluționar de care vorbea Engels — saltul din „împeriul necesității în imperiul libertății“.

La baza întregii activități educative trebuie să stea concepția revoluționară despre lume și viață a partidului — materialismul dialectic și istoric, atotbirtoarea învățătură marxist-leninistă, Programul Partidului Comunist Român — Carta teoretică, ideologică și politică a comunistilor români, expresia marxism-leninismului creator în România. Partidul trebuie să asigure conducerea și îndrumarea nemijlocită a întregii muncii ideologice și teoretice, a întregii educații politice și culturale. (Aplauze puternice, polfonice).

Munca — factor determinant în formarea conștiinței socialiste

Formarea omului nou trebuie să pornească de la adevărul binecunoscut după care munca, activitatea socială utilă constituie factorul determinant în formarea conștiinței socialiste, în educarea morală și politică a maselor. De aceea este necesar să punem pe primul plan educarea oamenilor, îndeosebi a tineretului, prin muncă și pentru muncă. Societatea pe care o edificăm este societatea celor ce muncesc, ea se întemeiază nemijlocit pe munca creatoare a tuturor membrilor săi. Fiecare cetățean trebuie să dețină o activitate utilă societății, să contribuie activ la progresul general al țării. Munca liberă, despojavată de exploatare, constituie unica sursă a sprijinului național, a înfloririi patriei, a prosperității poporului și a bunăstării personale; de aceea, ea trebuie înțeleasă ca o necesitate, ca o îndatorire de onoare a fiecărui cetățean și, totodată, ca principalul mijloc

de afirmare a personalității umane, a forței creatoare a fiecărui cetățean. Trebuie să fie tuturor clar că nimeni nu poate trăi în societatea noastră fără a munci într-un sector sau altul al vieții economico-sociale! Fiecare trebuie să înțeleagă că are datoria morală și patriotică de a-și consacra întreaga energie, competență și forță de muncă dezvoltării proprietății socialiste — principalul izvor al înfloririi economice-sociale a țării, al bunăstării și fericirii întregii națiuni. (VII aplauze). Vechea lozincă „Nici muncă fără pîine, nici pîine fără muncă“ trebuie să fie permanent trează în mintea copiilor, a tineretului, a tuturor cetățenilor patriei noastre. Ea trebuie să fie înscrisă la loc de cinste în toate cărțile pentru copii, în toate manualele școlare și — nu ar strica — și în presa noastră și în emisiunile de radio și televiziune. (VII aplauze).

Întreaga activitate educativă trebuie să aibă la bază principiile eticii și echității socialiste, conform cărora fiecare primește de la societate în raport cu contribuția concretă adusă la progresul patriei, combatîndu-se tendința onor de a subordona interesele generale ale societății intereselor particulare, înguste, de a da societății ei mai puțin și de a pretinde de la ea cit mai mult. În spiritul eticii și echității trebuie să veghem permanent la realizarea unui raport just între veniturile diferitelor categorii de oameni ai muncii și, totodată, la aplicarea riguroasă, în toate sectoarele, a principiilor socialiste de cointereseare materială. Fiecare cetățean trebuie să fie conștient că bunăstarea și fericirea sa depind nemijlocit de felul cum muncește pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru creșterea avuției întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Rolul școlii, al științei și tehnicii în accelerarea progresului social

Dragi tovarăși,

Pornind de la faptul că în societatea noastră nouă învățămîntul constituie un factor principal de educație și formare a omului nou, Programul partidului și hotărîrile Congresului al XI-lea au stabilit continuarea, cu toată perseverența și fermitatea, a eforturilor de legare strînsă a școlii de cercetare și producție. Pe această cale școala trebuie să asigure pregătirea tineretului pentru muncă și viață și, totodată, însușirea celor mai noi cunoștințe teoretice — științifice și culturale —, să dezvolte în rîndul tinerilor respectul și pasiunea pentru munca concretă, producătoare de valori materiale. În același timp, trebuie să crească rolul educativ al școlii, contribuția ei la cultivarea în rîndul tineretului a înaltei trăsături morale ale omului nou, constructor al socialismului. În legătură cu aceasta, consider necesar să atrag atenția asupra necesității de a se acorda mai multă grijă istoriei, literaturii, limbii române, creației poporului nostru —

aceasta constituind un factor important pentru educația socialistă a tineretului patriei noastre. (Aplauze puternice). Profesorii și învățătorii au datoria de cinste și sarcina de mare răspundere de a-i forma pe tineri ca cetățeni conștienți și devotați ai patriei socialiste, ca făuritori entuziaști ai comunismului pe pămîntul României.

Un rol deosebit de important în mersul înainte al societății socialiste românești îl au dezvoltarea științei și tehnicii, cultivarea spiritului de creație proprie, a mîinii de a aduce o contribuție originală prețioasă la progresul rapid al patriei noastre și la patrimoniul cunoașterii universale. Știința românească, toți oamenii muncii trebuie să facă totul pentru înfăptuirea directivelor Congresului al XI-lea de afirmare plină în acest cincinal a revoluției tehnico-științifice în toate domeniile de activitate. (Aplauze puternice). A dezvoltării noi taine ale naturii, ale materiei, a acționa pen-

tru a face ca roadele cunoașterii să se materializeze cit mai curînd în producție, în viața socială, în progresul și bunăstarea poporului este un scop nobil care trebuie să-i însușească pe toți cei ce se consacră cercetării științifice și tehnice, pe toți oamenii muncii.

Activitatea în domeniul științelor sociale trebuie să contribuie la dezvoltarea spiritului revoluționar, militant al comunistilor, al tuturor oamenilor muncii, în lupta pentru înnoirea continuă a societății, împotriva a tot ceea ce nu corespunde actualelor condiții istorice, pentru asigurarea mersului ferm înainte pe calea progresului și civilizației. Așa cum se subliniază și în Programul partidului nostru, numai ridicînd permanent nivelul ideologic, teoretic al tuturor comunistilor, vom asigura — ca Partidul Comunist Român să rămîna permanent un partid tînăr, revoluționar, capabil să-și îndeplinească cu succes rolul de forță politică conducătoare, misiunea istorică în transformarea revoluționară a societății românești! (Aplauze puternice).

Caracteristicile de bază ale patriotismului revoluționar

Educarea tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, și în primul rînd a tineretului, în spiritul dragostei față de țară și al patriotismului revoluționar, socialist, constituie o îndatorire permanentă care trebuie să ocupe un loc central în întreaga activitate politică și culturală. Dezvoltînd recunoștința și prețuirea față de strămoșii care, cu sacrificii și jertfe uriașe, au apărât ființa națională a poporului, au purtat steagul luptei pentru libertate și neatințare, pentru dreptate națională și socială, trebuie să sădăm în conștiința oamenilor sentimentul răspunderii față de moștenirea înaintașilor, al hotărîrii de a duce mai departe, în noile condiții istorice, falca progresului și civilizației pe pămîntul României.

A fi patriot, a-ți iubi țara înseamnă a face totul pentru a spori avuția națională, proprietatea socialistă, a nu preocupati nimic pentru înfăptuirea politicii partidului comunist, ce corespunde pe deplin intereselor vitale ale întregii națiuni.

A fi patriot înseamnă a fi oricînd gata să faci totul, mergînd pînă la supremul sacrificiu, pentru a apăra libertatea, independența și integritatea țării, pentru a salvagarda mărețele cuceriri revoluționare ale poporului.

Patriotismul, dragostea și devotamentul față de țară sînt o expresie a conștiinței revoluționare, comuniste, expresia îndatoririi de onoare a fiecărui comunist, a fiecărui om al muncii față de glia strămoșească și față de noua societate.

A fi patriot înseamnă a milita permanent împotriva oricăror discriminări naționale, împotriva sovînismului, a concepțiilor și manifestărilor rasiste, pentru deplina egalitate în drepturi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, pentru frăție în munca și lupta comună. (Aplauze puternice).

A fi patriot înseamnă a milita activ pentru pretenție cu toate popoarele țărilor socialiste, cu popoarele statelor în curs de dezvoltare, cu toate popoarele lumii, pentru cauza păcii și colaborării.

A fi patriot înseamnă a respecta sentimentele naționale ale altor popoare, libertatea și independența lor. În acest

(Continuare în pag. a IV-a)

EXPUNEREA TO VARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a III-a)

Înles patriotismul nu poate fi în nici un fel caracterizat drept naționalism îngust, nu poate fi opus solidarității și prieteniei între popoare.

Abordarea marxist-leninistă a problemei națiunii și a naționalităților conlocuitoare

În activitatea noastră generală, deci și educativă, pornim de la faptul că rolul națiunii nu slăbește și cu atât mai puțin nu dispare după victoria revoluției socialiste; dimpotrivă, în întreaga perioadă a construcției socialiste și a trecerii spre comunism națiunea, statul național vor avea de jucat o misiune de cea mai mare însemnătate. Partidul Comunist Român consideră că grija pentru dezvoltarea națiunii, a trăsăturilor ei noi care apar în socialism, constituie o parte integrantă a înșei edificării noi orânduirii. Preocuparea pentru înflorirea națiunii socialiste nu poate fi în nici un fel opusă colaborării și solidarității internaționale. Așa cum se subliniază și în Programul partidului, întărirea națiunii, dezvoltarea fiecărei țări socialiste duc la întărirea solidarității acestora, la dezvoltarea colaborării, a raporturilor noi, bazate pe deplin egalitate între state. Numai respectându-se interesele fiecărei națiuni se pot crea condiții pentru stabilirea unor relații cu adevărat libere între state, se poate realiza o tot mai mare apropiere între ele. Nesocotirea intereselor vitale ale popoarelor și a voinei lor de a-și face destinul în mod liber, fără amestec din afară, tolerarea încălcării suveranității sacre a poporului ar însemna abdicarea de la principiile marxism-leninismului, alunecarea pe pozițiile cosmopolitismului și nihilismului național, cu mari daune pentru cauza socialismului și păcii. (Aplauze puternice).

Având în vedere însemnătatea principală și practică a acestor probleme, este necesar să se asigure cunoașterea

dată de ce partidul nostru, organizațiile de tineret, celelalte organizații de masă și obștești, instituțiile culturale-educative trebuie să acționeze consecvent pentru dezvoltarea conștiinței socialiste, a dragostei de țară, a răspun-

derii față de interesele supreme ale Republicii Socialiste România, față de cauza socialismului, a prieteniei și solidarității internaționale cu toate forțele progresiste, antiimperialiste. (Aplauze puternice).

teminică de către fiecare cetățean a politicii partidului nostru în problema națională, a modului de abordare marxist-leninistă, teoretică și practică, a problemelor națiunii socialiste.

În acest spirit soluționarea partidului nostru și problema naționalităților conlocuitoare, ținând seama că existența acestora pe teritoriul țării noastre este o realitate istorică, că de-a lungul veacurilor aceste populații au trăit, muncit și luptat împreună cu poporul român pentru libertatea socială și națională, pentru progres și civilizație. Tot ceea ce s-a realizat de-a lungul secolelor este rodul muncii comune. Avem răspunderea să facem totul pentru întărirea acestei colaborări în vederea dezvoltării continue a patriei noastre comune pe calea socialismului și comunismului. (Aplauze puternice). Partidul nostru apreciază că preocuparea pentru asigurarea depline egalități în drepturi a oamenilor muncii aparținând naționalităților conlocuitoare, pentru soluționarea problemelor lor specifice, își păstrează importanța în întreaga perioadă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de trecere spre comunism. Politica marxist-leninistă a partidului în problema națională se reflectă în primul rând în repartizarea forțelor de producție, în dezvoltarea industrială a tuturor județelor țării — ceea ce asigură condiții materiale de realizare a egalității depline în drepturi — precum și în dezvoltarea învățământului, culturii și artei, a celorlalte activități sociale, în limba proprie. Partidul nostru va acționa cu toată fermitatea și în viitor pentru

cimentarea trainică a prieteniei și unității dintre toți oamenii muncii — români, maghiari, germani, sârbi și de alte naționalități — pe baza stimei reciproce, a depline egalități în drepturi, pentru dezvoltarea prieteniei și frăției în lupta și munca pentru prosperitatea României, pentru bunăstarea și fericirea întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Totodată, pornim de la faptul că alături de problema națiunii și a naționalităților trebuie privită în perspectiva istorică a dezvoltării forțelor de producție și perfecționării relațiilor sociale, a dispariției claselor și categoriilor sociale, a omogenizării și formării unei societăți unice a oamenilor muncii.

Trebuie să pornim permanent de la adevărul istoric, de la concepția marxist-leninistă pentru a înțelege bine că națiunea este un produs al dezvoltării forțelor de producție, al societății capitaliste și că ea va dispărea treptat într-o anumită fază de dezvoltare, superioară a societății — în societatea comunistă. Cu atât mai mult în această concepție trebuie privită și problema naționalităților conlocuitoare din cadrul statelor naționale.

Pornind de la acest adevăr materialist-dialectic, partidul și statul nostru au datorat să acționeze în mod conștient pentru asigurarea tuturor condițiilor de manifestare plenară a națiunii și naționalităților și, totodată, pentru apropierea și dispariția treptată în comunism a deosebirilor naționale, pentru formarea unei popor al oamenilor muncii fărâșor conștienți, într-o deplină unitate, a propriei lor istorii și propriului lor viitor liber comunist. (Aplauze îndelungate).

zei materiale, a tuturor forțelor intelectuale și culturale.

O atenție deosebită este necesară acordată activității caselor de cultură și cluburilor din întreprinderi și instituții care trebuie să se manifeste ca adevărate focare de educație și cultură, de formare a conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Nu trebuie să existe întreprinderi și instituții în care să nu se desfășoare o intensă și bine organizată activitate educativă, care să nu dispună de formații culturale-artistice. În cadrul tuturor unităților economice și sociale trebuie să asigurăm îmbinarea armonioasă a producției cu educația, a muncii cu organizarea plăcută și educativă a timpului liber, făcând din întreprinderi și instituțiile noastre puternice centre de formare a omului nou, cu un larg orizont de cultură, cu o înaltă conștiință socialistă. Pentru realizarea acestui obiectiv, impus de cerințele dezvoltării multilaterale a societății noastre, apare necesar să constituim în întreprinderi și instituții comitete unificate de educație și cultură care să organizeze, sub conducerea organizațiilor de partid, întreaga activitate de răspundere și științific de educare politică, muncă cultural-artistice, precum și organizarea plăcută și educativă a timpului liber. (Aplauze puternice).

În mediul rural școala și căminul cultural trebuie să devină puternice centre de răspundere a cunoștințelor științifice și culturale, de educație politică, cetățenească și etică a locuitorilor satelor, de organizare a unei vii și variate activități artistice de masă. Pentru conducerea unitară a vieții culturale-educative este necesar să constituim în comune comitete de educație și cultură care să cuprindă și să antreneze toate forțele de care dispunem, asigurând desfășurarea unei largi mișcări de masă, imprimând un nou și puternic avânt creației și interpretării artei populare. În general trebuie să stimulăm mai mult spiritul de creație al maselor în sfera culturii, dezvoltând enacțiuni literare, cercușurile artistice, cercușurile științifice și tehnice. În acest scop, este necesar să se extindă concursurile de creație și interpretare artistică, atât la nivelul comunelor, orașelor și județelor, cât și la nivelul regiunilor țării, vășând ca acestea să aibă un caracter activ, nu formal, și să reprezinte un mijloc eficient de

manifestare a talentelor autentice de masă, de participare a oamenilor muncii la viața culturală a societății noastre. În acest sens, cred că ar fi bine să ne gândim la organizarea anuală, la începutul lunii iunie, a unor festivaluri sau concursuri naționale, culturale-sportive, pe întreaga țară. (Aplauze puternice).

Trebuie să fim pe deplin conștienți de faptul că vasta și complexă operă de formare a omului nou, stăpîn pe cele mai înaintate cuceriri ale științei, ale cunoașterii umane, cu o profundă cultură revoluționară nu se poate înfăptui doar de către activiștii din acest domeniu sau de către intelectuali, oșcii de geniali și talentați ar fi aceștia. Formarea omului nou presupune conlucrarea strînsă a activiștilor, a intelectualiilor cu oamenii înaintați din toate categoriile sociale, cu masele largi ale celor ce muncesc și, pe această bază, crearea unei ample mișcări populare în domeniul educației și culturii. Ca în toate sectoarele vieții materiale și spirituale, rolul determinant în crearea culturii noi, revoluționare îl au masele populare, genul nepuizabil și mereu inovator al poporului. Educația socialistă, dezvoltarea culturii revoluționare constituie o problemă de cea mai mare importanță pentru întreaga societate, și ea nu poate fi soluționată decât cu participarea activă a maselor populare, a întregului nostru popor. Această activitate se integrează, dealtfel, în procesul largii continue a democrației noastre socialiste, reprezentă un factor de mare importanță în dezvoltarea generală a țării, în participarea întregului popor la construirea conștientă a propriului său destin. (Aplauze puternice).

În desfășurarea muncii educative și culturale-artistice un rol sporit revine Uniunii Generale a Sindicatelor, Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Național al Femeilor, uniunilor cooperatiste, celorlalte organizații de masă și obștești. Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, comitetele județene, orașenești și comunale ale Frontului Unității Socialiste trebuie să acționeze pentru unirea tuturor forțelor organizatorilor componente în acțiunea de răspundere a științei, de educație politică și cultural-artistice a maselor. Sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, este necesar să se asigure o strînsă conlucrare a

Consiliului Culturii și Educației Socialiste, a Ministerului Educației și Învățămîntului, a celorlalte organisme ideologice, politice și culturale în vederea organizării unitare a activității educative pe întregul cuprins al patriei noastre.

O importanță lătură a muncii de educație, a dezvoltării culturii noastre noi, socialiste, o constituie răspunderea cărții politice, științifice și literare, organizarea unitară a bibliotecilor din cadrul așezămintelor de cultură și al școlilor, comitetelor și orașelor.

Un rol important în vasta activitate educativă — desfășurată în țara noastră prin teatre, opere, operete, orchestre filarmo-nice și celelalte formații artistice. Pentru a răspunde la nivelul cel mai înalt cerințelor maselor populare, repertoriul acestor instituții trebuie să asigure punerea în valoare a bogatului nostru patrimoniu artistic clasic, să promoveze creațiile noi, cu caracter revoluționar, cu o înaltă artistică corespunzătoare, să facă cunoscute spectatorilor cele mai reprezentative opere din tezaurul artistic universal. În același timp, toate aceste instituții trebuie să stabilească o legătură strînsă cu mișcarea artistică de masă, să participe la organizarea și desfășurarea activității formatorilor de amatori din întreprinderi și instituții, din orașe și comune.

În munca educativă, o pondere deosebită are arta cinematografică, cu largă audiență în rîndul cetățenilor, cu mare putere agitatorică, capabilă să asigure pătrunderea în conștiința spectatorilor a ideilor avansate ale societății noastre. Tocmai de aceea se impune să manifestăm toată exigența față de calitatea filmelor artistice românești, acordînd, în același timp, atenția corespunzătoare producției de filme documentare și de popularizare a științei. Paralel cu îndrumarea în acest spirit a cinematografiei noastre, Consiliul Culturii și Educației Socialiste este chemat să manifeste cea mai mare exigență și față de importul filmelor din străinătate, neadmițînd sub nici un motiv proiectarea pe ecrane cinematografoare a unor filme care propagă ideile retrograde, violența, desfrîul, care fac apologia modului de viață burghez și care pot avea o influență morală nocivă asupra tineretului.

Studierea istoriei în lumina concepției dialecticii materialiste

Dragi tovarăși,

În educarea socialistă a maselor, cunoașterea istoriei proprii constituie un factor important al dezvoltării conștiinței de sine a poporului, al cunoașterii a ceea ce a fost înaintați, al adevărat revoluționar în trecutul său, precum și a ceea ce a fost retrograd și trebuie combătut. Totodată, studiarea istoriei permite cunoașterea legăturilor tradiționale care au existat de-a lungul secolelor între popoare, în special între popoarele vecine, a relațiilor lor de solidaritate și întrajutorare în lupta pentru cauza libertății și independenței, precum și aspectele legate de vechia politică de dominație și aspirare promovată de marile imperii din trecut, de învrăjbirie între popoare cultivate de clasele exploatare. Iată de ce înfățișarea profund obiectivă și interpretarea justă, corectă, principală a datelor și faptelor istorice au o importanță esențială pentru lichidarea surselor de neîncredere și animozitate create de-a lungul timpului între popoare. Tendințele de denaturare a

datelor istorice, interpretarea lor subiectivă, eronată, în funcție de anumite conjuncturi sau potrivit unor interese unilaterale, nu slujesc cauzei prieteniei între popoare. Asemenia practici sunt străine principiilor materialismului dialectic și istoric — concepția științifică despre lume a proletariatului — spiritului de dreptate și adevăr al clasei muncitoare, poziției ei critice juste în valorificarea moștenirii trecutului.

Așa cum am mai menționat, de-a lungul vremii, prin secole și milenii, popoarele s-au dezvoltat, s-au așezat pe anumite teritorii, au devenit națiuni și state independente. Aceasta este o realitate istorică obiectivă ce nu poate fi schimbată de nimeni — indiferent dacă place sau nu unor istorici. Nu se poate pune problema de a aprecia popoarele în funcție de data la care s-au stabilit pe un anumit teritoriu, de a face discriminări de drepturi între ele pe această bază ci, pornind de la realitățile istorice, care nu mai pot fi modificate de nimeni, de a se aplica în mod consecvent o politică de deplină egalitate și respect reci-

proc între popoare, între națiuni și naționalități, de a se respecta entitatea națională a fiecăruia, asigurîndu-se o concurență armonioasă, frăție și solidaritate în lupta comună pentru cauza libertății și dreptății sociale și naționale, a progresului și prosperității fiecărui popor, a conștienței și colaborării pentru a totelor naționalități. (Aplauze puternice, îndelungate). În studierea istoriei trebuie să se păstreze permanent de concepția materialist-dialectică, a marxism-leninismului, punînd în lumină adevărul obiectiv, rolul maselor, al popoarelor, combătînd tot ceea ce a fost negativ în trecut, politica de dominație a altor popoare și de învrăjbirie națională dusă de clasele exploatare. Istoria trebuie să pună, de asemenea, în evidență lupta comunistă pentru eliberare socială. Să facem totul ca istoria să devină o puternică armă a prieteniei și solidarității între popoare, în lupta pentru socialism, pentru colaborare și pace internațională! (Aplauze puternice, îndelungate).

Creația literar-artistică — factor activ în transformarea revoluționară a societății și a omului, în slujirea cauzei progresului social în întreaga lume

În viața cultural-artistică a țării, ca și în educația oamenilor muncii un rol de mare însemnătate are creația literar-artistice. Dincolo de și dincolo de aceste creații, dar și în aceste creații, o înaltă apreciere meritată opere literare, ca și operele din celelalte domenii ale artei, realizate în anul socialismului, în mod deosebit celor făurite în ultimii ani — care au îmbogățit tezaurul nostru de valori culturale, au contribuit la elevarea vieții spirituale a poporului, la făurirea omului nou — devotat cauzei socialismului, idealurilor partidului nostru comunist. (Aplauze puternice).

În cadrul acestor realizări de seamă se înscriu în mod firesc și operele artistice făurite de creatorii din rîndul naționalităților conlocuitoare — parte integrantă a culturii noi ce se edifică în patria noastră socialistă. Scrie în limba maternă, reflectînd aspectele specifice ale vieții și spiritualității naționalităților respective, aceste opere oglindesc, totodată, realitățile generale ale patriei, folosîndu-limbă unică a societății noastre socialiste — limba comunismului revoluționar, a concepției filozofice a materialismului dialectic și istoric.

Este de înțeles că, odată cu dezvoltarea generală a societății noastre, pretențiile oamenilor muncii cresc și în domeniul creației culturale-artistice. Cetățenii patriei noastre, fărâșorii ai societății socialiste, doresc cit mai multe lucrări literare, muzicale, plastice, cinematografice și teatrale care să înfățișeze, prin limbajul specific al fiecărei arte, realizările, preocupările și visurile lor. Oamenii muncii vor să-și recunoască în lucrările literare și artistice propria lor fizionomie morală, nu să găsească în romane, filme sau piese de teatru personaje inchiupite sau eroi transplantați în zilele noastre din alte etape istorice sau chiar de pe alte planuri. Unii creatori de artă își închiupie că pot găsi conflicte interesante numai în anumite medii sociale unde unii oameni complica înaintul lucrurile și însăși viața lor, citeodată din lipsă de activitate. Într-adevăr, oamenii muncii din uzine și de pe ogoare sînt mult mai puțin complicați, ei rezolvă problemele de viață și de muncă mult mai simplu și mult mai direct. Dar fac o mare greșală aceia care cred că, din această cauză, acești mînuși creatori ai bunurilor materiale și spirituale, oamenii muncii, nu pot oferi cele mai importante surse de inspirație pentru artiști. (Vii aplauze). Tocmai oamenii muncii sînt animați de idealurile cele mai înalte și de convingerile cele mai profunde, își trăiesc viața cu pasiune și dăruire, sînt însuflețiiți de spirit de dreptate și adevăr. Ei, oamenii muncii, exprimă în modul cel mai pregnant adevărul caracter al poporului nostru, sensibilitatea și frumusețea sa morală, unică în felul ei. (Aplauze puternice). Iată de ce creatorii de artă trebuie să-și caute eroii în mijlocul poporului — constructor glorios al noi orînduirii sociale în România! Lor, oamenilor muncii, le consacram tot ceea ce se făurește mai bun în societatea noastră, lor le închinăm întreaga noastră bogăție materială. Este, deci, normal ca lor să le aparțină și tot ceea ce se creează mai de preț în literatură, muzică, cinematografie, teatru și în artele plastice, în întreaga creație spirituală din patria noastră. (Aplauze puternice, prelungite).

Avem nevoie de o literatură și o artă care să redea cit mai colorat și cit mai divers din punct de vedere artistic realitatea contemporană, viața constructorilor socialismului, succesele și bucuriile lor, greutățile și lipsurile existente, mentalitățile înapoiate și viciile condamnabile ale unor oameni. Sîntem revoluționari

și nu dorim opere care să înfrumusețeze realitatea, să prezinte viața în culori strălucitoare; nu avem nevoie de dulceață artistică. Dimpotrivă, considerăm că o astfel de prezentare idilică a vieții este dăunătoare pentru dezvoltarea spiritului și a combativității revoluționare a omului socialist. Dar nu ne trebuie nici o artă care să neghe realitățile, să le deformeze, prezentîndu-le în negru, înfățișînd în culori cenușii viața și munca eroică a poporului nostru. O asemenea artă are, de asemenea, un caracter bolnăvicios și ca atare este profund dăunătoare. Oamenii muncii au nevoie de o artă cu adevărat revoluționară, care să redea în mod veridic și obiectiv realitatea, care să fie pătrunsă de un puternic suflet mobilizator, militînd cu pasiune pentru perfecționarea societății și a omului. Dorim o artă care să redea cele mai nobile sentimente ale constructorilor noi orînduirii sociale, dar care, totodată, să biciuiască mentalitățile înapoiate, să dezvăluie lipsurile și greșelile, dînd masei o perspectivă însuflețitoare de muncă și luptă, pentru progres și civilizație. (Aplauze îndelungate).

Creația artistică la baza creării se află dialectica materialistă, filozofia noastră revoluționară despre lume, trebuie să-și tragă seva din realitatea social-istorică în mijlocul căreia se naște, ea fiind incompatibilă cu înstrăinarea de viață, cu lipsa de fel, cu gratuitatea, cu așaziul principii al artei pentru artă infirmat de întreaga dezvoltare a culturii universale. Reamintesc și la acest congres spusele lui Leonardo Da Vinci: „Acela care poate merge la izvor nu are timp să meargă la ulcioi”. Noi avem izvoare nesecate care, dacă bei din ele, te întineresc, îți dau noi puteri de viață, îți stimulează forța creatoare. Renunță deci, dragi tovarășii scriitori și artiști — dar și lucrători din alte domenii — să căuțai să se alergeți după tot felul de ulcioare care de care mai smălțuite, dar de cele mai multe ori cu o băutură fără gust, stătută și deci dăunătoare. (Aplauze îndelungate). Sorbiți apa limpede, răcoroasă și veșnic vie a izvoarelor patriei noastre socialiste. (Aplauze puternice, îndelungate).

Călăuzindu-se de o teorie revoluționară, literatura și arta epocii noastre socialiste trebuie să aibă și ele un caracter profund realist și dinamizator. Aceasta înseamnă că artiștii trebuie să abordeze și să înfățișeze realitatea în operele lor prin prisma principiului dialectic al mișcării și transformării neîntrerupte a societății și omului. Tratarea faptelor de viață și a actelor indivizibile de contextul social-istoric în care se produc, fără cauzalitate și scop, ca niste date fatale, incognoscibile, determinate de o forță supranaturală, denotă pină la urmă o optică metafizică în procesul de creație diametral opusă filozofiei materialist-dialectice. De asemenea, situarea pe poziții revoluționare în artă presupune orientarea conștientă de către autor a opere sale în direcția unei contribuții active la transformarea înnoitoare, progresistă a societății, a omului. Creația literar-artistice trebuie să cultive tradițiile de înfrățire ale oamenilor muncii, ale luptei pentru eliberare socială și națională, pentru o viață mai bună, munca unită pentru făurirea socialismului, pentru înflorirea scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România. (Aplauze puternice). Numai o astfel de artă are cu adevărat un caracter revoluționar, umanist, slujește omului, poporului, patriei, cauzei socialismului, comunismului, păcii și prieteniei între popoare, umanității în general. (Aplauze puternice).

În contextul preocupărilor pentru transformarea culturii într-un factor se-

ativ al luptei împotriva războiului și agresiunii, pentru desindere, pentru mai buna cunoaștere reciprocă și apropiere între popoare, atrage atenția faptul că în unele cercuri intelectuale occidentale se aud din nou voci care exaltă teoria apolitismului în artă, cerînd artiștilor să ignore realitățile actuale, problemele complexe care preocupă omenirea. Desigur, în aceste teze nu găsim nimic nou, ele nu fac decât să reediteze concepții vechi care au ogîndit întotdeauna interesele claselor exploatare, ale forțelor reacționare, de a îndepărta arta și pe creatorii ei de aspirațiile și lupta socială a maselor populare. În fapt, nu mai este un secret pentru nimeni că așa-zisul „apolitism” exprimat în mod camuflat o atitudine politică reacționară netă în sfera creației culturale-artistice, ostilă oricăror schimbări și înnoiri sociale. Este proaspăt în mîntea tuturor modul în care, între cele două războaie mondiale, teza „apolitismului” i-a îndepărtat pe unii creatori de artă de forțele democratice, i-a îndepărtat de popor, slujind în ultimă instanță fascismul, războiul. Iată de ce ne manifestăm deschis ca partizani ai unei arte militante, angajată activ în lupta forțelor avansate ale lumii contemporane, ai unei arte care să se ridice împotriva reacțiunii, a neofascismului, a rasismului, a politicii de dominație și dictat, care să slujească cu abnegație aspirațiile de libertate ale tuturor popoarelor, cauza progresului, păcii și prieteniei între națiuni. (Vii și puternice aplauze).

În acest spirit promovăm dezvoltarea largă a schimburilor și contactelor culturale-științifice internaționale, pornind de la necesitatea îmbogățirii vieții spirituale a poporului nostru cu tot ce crează mai valoros celelalte popoare, a sporirii contribuției noastre la patrimoniul cultural științific mondial și totodată de la rolul deosebit pe care îl joacă cultura în mai buna cunoaștere și apropiere între popoare, în dezvoltarea colaborării și păcii în întreaga lume.

Dînd o înaltă apreciere contribuției presei și radioteleviziunii la munca politico-educativă, atragem, totodată, atenția asupra răspunderii și îndatoririlor ce revin acestor instituții în activitatea de formare a omului nou, de dezvoltare a conștiinței socialiste a maselor, de popularizare a Programului partidului, de unire a eforturilor întregului popor în realizarea politicii interne și externe a partidului și statului nostru. Totodată, considerăm necesar ca în viitor aceste mijloace de informare și educare a masei să acorde mai multă atenție ridicării calității activităților lor, creșterii nivelului politic al materialelor publicate, precum și abordării mai aprofundate a problemelor muncii politice, culturale și artistice.

Programele televiziunii noastre trebuie să aibă un rol mai important în prezentarea unor filme și piese și a unor activități educative, cu un bogat conținut, să stimuleze și să joace un rol mai activ în perfecționarea întregii noastre activități din acest domeniu. Presa, radioteleviziunea trebuie să acționeze cu mai multă fermitate în creșterea rolului lor, în unirea eforturilor pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului. Trebuie să facem totul ca, într-adevăr, aceste mijloace de care dispune societatea noastră socialistă să-și desfășoare activitatea în întregime în spiritul concepției revoluționare a Programului partidului, sub conducerea nemijlocită a organelor și organizațiilor de partid.

(Continuare în pag. a V-a)

Intensificarea activității culturale-artistice în rîndul oamenilor muncii de la orașe și sate

Stimați tovarăși,

După cum am înfățișat în cadrul expunerii, dispunem de o puternică bază materială pentru activitatea politică și cultural-educativă de masă. Este necesar să luăm toate măsurile pentru folosirea cu rezultate cit mai bune a tuturor mijloacelor create de societatea noastră în vederea ridicării la un nivel superior a muncii de educație.

Pornind de la faptul că întreaga activitate educativă va trebui să se desfășoare sub conducerea nemijlocită a organelor și organizațiilor de partid, dorim să subliniem, totodată, că sarcini importante revin în această direcție Consiliului Culturii și Educației Socialiste, precum și comitetelor de cultură și educație socialistă județene care au menirea să asigure conducerea unitară a activității culturale-educative, im-

plimentându-i un spirit militant, orientînd-o în direcția formării conștiinței noi, revoluționare a maselor, a promovării și răspîndirii largi a creației literar-artistice puse în slujba intereselor și idealurilor celor mai înaintate ale poporului. În întreaga lor activitate aceste organisme trebuie să se sprijine pe un larg activ obștesc, să asigure unirea într-o singură direcție a instituțiilor și ba-

EXPUNEREA TO VARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a IV-a)

Nu aş putea să închei această parte fără să nu reamintesc rolul important pe care trebuie să-l aibă critica literar-

artistică în perfecționarea activității de creație, în promovarea noului, în realizarea unei arte și unei activități culturale-artistice educative în spiritul concepției revoluționare a partidului nostru.

Trebuie să facem din critica literară o armă puternică de luptă pentru o artă revoluționară, pentru formarea omului nou, cu o concepție înaintată despre lume. (Aplauze puternice, prelungite).

transforme în viitor în adevărate centre unice județene ale activității de educație ideologică, politică și științifică ale cadrelor de partid, a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii. (Aplauze puternice).

Se impune, de asemenea, ridicarea la un nivel și mai înalt a activității de răspundere a cunoștințelor științifice în mase, de largire a orizontului de cunoaștere a oamenilor muncii în pas cu dezvoltarea noi ce se obțin în toate domeniile științifice și tehnice. În această direcție, sarcini importante revin ampliei rețele de universități populare create în țara noastră. Ele trebuie să-și extindă și să-și intensifice activitatea pentru a deveni puternice instrumente de educație științifică și culturală a maselor, adevărate focare de lumină și cunoaștere a poporului. Răspunderea cunoștințelor științifice — parte integrată a formării multilaterale a omului nou — trebuie să stea în centrul atenției cadrelor, cadrelor de cultură și cărămizilor culturale a tuturor aserămintelor de cultură și artă, astfel încât întreaga muncă educativă din patria noastră să se desfășoare într-un mod unitar.

În acest context doresc să subliniez din nou faptul că noi, comuniștii, călăuzindu-ne după concepția științifică ce atestă materialitatea lumii, combatem cu energie superstițiile, misticismul, curentele de gândire idealiste. În același timp, politica partidului și statului nostru, întregă viață socială se întemeiază pe respectul credinței oamenilor, pe libertatea conștiinței, pe manifestarea liberă a cultelor în cadrul legilor statului, pornind de la faptul că, indiferent de credința sa religioasă, fiecare cetățean, fiecare slujitor al unui cult sau altul, trebuie să respecte legile și să servească cauza edificării noii orânduiri socialiste în România. (VII aplauze).

Trebuie să ținem seama permanent de faptul că dezvoltarea personalității umane, formarea omului epocii socialismului și comunismului nu se pot reduce numai la cunoașterea unor hotărâri sau teze generale, ci implică în mod necesar largirea continuă a orizontului de cunoaștere profesională, politică, științifică și de cultură generală, însușirea tot mai temeinică a tezaurului de gândire și experiență umană, a valorilor spirituale create de umanitate de-a lungul istoriei. În viațana noastră, omul nou, construc-

tor al socialismului și comunismului, trebuie să fie stăpîn pe cele mai înalte virtuți politice și morale, prin pașune pentru muncă și creație, prin îndrăzneală în gândire și acțiune, prin cetezanția în promovarea noului în întreaga viață socială, prin fermitate în lupta pentru dreptate și adevăr, pentru înfăptuirea principiilor eticii și echității socialiste, prin hotărârea de a lupta cu abnegație și vitejie pentru apărarea cuceririlor revoluționare, a integrității și suveranității patriei, a cauzei comunismului în patria noastră! (Aplauze puternice). Desfășurându-se în această concepție, munca politică și cultural-educativă de ridicare a conștiinței maselor va deveni un puternic factor al mersului nostru înainte, o forță materială remarcabilă în înfăptuirea Programului nostru, în unirea întregului popor, va duce la formarea unui om înaintat care, în orice împrejurări, va ține sus steagul partidului nostru de făurire a socialismului și comunismului, va fi un militant activ pentru colaborarea internațională și pace. (Aplauze puternice).

VI
POLITICA ROMÂNIEI SOCIALISTE CONSACRATĂ PĂCII ȘI COLABORĂRII INTERNAȚIONALE, SOLUȚIONĂRII DEMOCRATICE A MARILOR PROBLEME CE CONFRUNTĂ OMENIREA CONTEMPORANĂ, FĂURIRII UNEI LUMI MAI BUNE ȘI MAI DREPT

PROGRAMUL PARTIDULUI — LA BAZA ACTIVITĂȚII IDEOLOGICE ȘI POLITICO-EDUCATIVE DIN ROMÂNIA

Stimați tovarăși,

Așa cum se subliniază în Programul partidului, și în viitor, atât în etapa făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate, cât și o lungă perioadă de timp, în cadrul orinduirii comuniste, partidul va continua să constituie forța politică conducătoare a clasei muncitoare, a poporului, să unească eforturile națiunii în întreaga activitate economică-socială. Avind în rîndurile lui pe cei mai înaintați oameni ai muncii, partidul va constitui statul major al societății socialiste, forța de avangardă în edificarea socialismului și comunismului. (Aplauze puternice). Iată de ce este necesar să întărim continuu partidul, unitatea și capacitatea sa organizatorică în conducerea maselor populare, a întregului popor în lupta pentru înfăptuirea istoricelor hotărâri ale Congresului al XI-lea, pe drumul luminos al progresului, bunăstării și fericiții.

O sarcină de cea mai mare importanță a organizațiilor de partid este aceea a îndrumării și conducerii unitare a întregii munci ideologice și cultural-educative consacrate formării omului nou, dezvoltării conștiinței socialiste a maselor. Comitetele de partid județene, municipale, orașenești, comunale, toate organele și organizațiile partidului nostru trebuie să pună în centrul activității lor ridicarea la un nivel tot mai înalt a muncii de propagandă, a organizațiilor cunoașterii de către masele largi populare a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, a hotărârilor Congresului al XI-lea. Ele trebuie să asigure desfășurarea unei largi activități politice pentru dezvoltarea elanului creator al maselor, a spiritului lor de abnegație în înfăptuirea sarcinilor construcției socialiste, să acționeze cu toată fermitatea pentru aplicarea în viață a tuturor deciziunilor, cât și de către toți oamenii muncii a normelor și principiilor Codului eticii și echității socialiste. O îndatorire

deosebit de importantă a organelor și organizațiilor de partid este stimularea desfășurării în fiecare județ, în fiecare localitate și colectiv de muncă a unei intense vieți cultural-artistice cu un caracter profund militant, în scopul ridicării continue a nivelului de cultură și elevării spirituale a oamenilor muncii. La baza întregii activități ideologice și politico-educative trebuie să stea Programul partidului — Carta sa teoretică fundamentală, expresia marxismului creator în România.

Așa cum am mai arătat și cu alte prilejuri, o importanță deosebită are preocuparea pentru asigurarea unei temeinice pregătiri marxist-leniniste, ideologice, teoretice, politice a tuturor cadrelor de partid și de stat, indiferent de sectorul sau locul unde își desfășoară activitatea, și cu atât mai mult a celor ce lucrează în domeniul educației politice și culturale a maselor. Pentru a fi conducător într-un domeniu sau altul al societății noastre socialiste nu sînt suficiente doar cunoștințele profesionale, de specialitate, așa cum nu sînt suficiente numai cunoștințele căpătate în anii de studiu, într-o facultate sau alta, sau într-o școală de partid sau alta. Preocupându-se de însușirea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, activiștii cu munci de răspundere trebuie să depună permanent eforturi pentru ridicarea continuă a nivelului lor politic-ideologic, pentru însușirea și stabilirea temeinică a concepției marxist-leniniste și înțelegerea legăturilor general-valabile astfel ca să poată aplica la mod creator hotărârile de partid și de stat, să-și aducă contribuția la elaborarea liniei generale, cât și la înfăptuirea în viață a politicii interne și internaționale a Partidului Comunist Român. (Aplauze).

Totodată, este necesar — repet și de data aceasta — ceea ce am mai menționat în alte împrejurări — ca toți activiștii, toate cadrele de partid și de stat, din

toate sectorurile de activitate economică-socială, să participe activ nu numai la munca din sectorul lor, ci la întreaga activitate politico-educativă, la întreaga opera de făurire a societății noastre socialiste multilaterale dezvoltate, care presupune afirmarea principiilor noastre în toate sectorurile vieții, afirmarea democratică a tuturor hotărârilor noastre. Numai prin participarea activă a tuturor cadrelor, a tuturor activiștilor, a tuturor comunistilor la realizarea Programului partidului, deci și a muncii educative-politice, vom îndeplini cu succes sarcinile de edificare a socialismului și comunismului, odată cu formarea omului nou de care depinde, până la urmă, înfăptuirea cu succes a tot ceea ce ne propunem în viitor. (Aplauze puternice). Dar, pe lângă studiul operelor clasice marxist-leniniste, a Programului și celorlalte documente ale partidului nostru, este necesar să cunoaștem și să tragem învățămintele din documentele teoretice ale altor partide, din experiența luptei revoluționare pentru libertate, pentru progres social și pace a clasei muncitoare de pretutindeni, din practica construcției societății socialiste și comunismului a altor popoare. Fără îndoială înai de studiul temerului teoretic al marxism-leninismului, studiul experienței propriului nostru partid ca și a altor partide trebuie făcut de pe poziții critice, în scopul aplicării creatoare a condițiilor concrete și realităților specifice ale țării noastre a concluziilor desprinse, precum și a legărilor și adevărilor universale valabile, precum și a celor specifice societății noastre, realizată în felul acesta unitatea dialectică a politicii de edificare a noii orinduirii în care generalul și particularul se condiționează reciproc.

Sarcini în domeniul activității teoretice, al științelor sociale

O sarcină importantă a activității noastre ideologice este intensificarea studiului diferitelor fenomene și schimbări ce se produc permanent atât în societatea socialistă românească, cât și în dezvoltarea lumii contemporane. Academia de științe social-politice, toate institutele de cercetare în domeniul științelor sociale au îndatorirea de a aborda cu mai multă îndrăzneală, în mod mai competent și aprofundat, problemele teoretice actuale și de perspectivă ale vieții economico-sociale din patria noastră și de pe plan mondial.

În fața celor care lucrează în domeniul propagandei, al muncii ideologice și al științelor sociale stau probleme teoretice de mare actualitate, care cer o abordare științifică, temeinic documentată, în lumina concepției noastre revoluționare, în scopul desprinderii unor concluzii de eficiență practică pentru accelerarea progresului multilateral al societății noastre.

Un obiectiv central al propagandei — promovarea principiilor umanismului revoluționar, educarea materialistă a maselor

Răspunderi mari revin propagandei de partid în explicarea argumentată și convingătoare a tezelor și prevederilor Programului partidului, a noulor cuceriri ale cunoașterii științifice care confirmă materialitatea și înfinitatea universului, a materiei, dezvoltarea dialectică a naturii și societății.

Propaganda noastră trebuie să demonstreze că, în opoziție cu filozofia idealistă metafizică, ce privește lumea ca o entitate statică, într-o veșnică nemiscare, materialismul dialectic și istoric este o concepție vie, revoluționară, avansată, care nu numai că explică legile fundamentale ce determină transformarea continuă a lumii, a organizațiilor vieții oamenilor, progresul neîntrerupt al gândirii, cunoașterii și practicii umane, ci, totodată, îi înarmează pe oameni în lupta pentru schimbarea progresistă, revoluționară a lumii inconjurătoare, cit și a propriei lor existențe materiale și spirituale. A desfășura o propagandă cu adevărat revoluționară înseamnă a-i pregăti și stimula pe oameni să acționeze pentru organizarea societății pe baze noi, superioare, corespunzătoare principiilor dreptății și echității, a-i mobiliza în lupta împotriva vechiului, a spiritului conservator, retrograd, pentru promovarea curajoasă a noului în gândirea și practica socială. Propaganda noastră, știința socială, bazată pe concepția materialismului dialectic, trebuie să demonstreze cu putere că societatea capitalistă este inevitabil sortită pieirii, că locul ei îl va lua, în

cupare de seamă trebuie să o constituie aprofundarea problemelor conducerii științifice a societății, ca de exemplu: perfecționarea activității de planificare, modalitățile de formare a prețurilor, creșterea eficienței sistemului financiar-bancar, așezarea pe baze cit mai echitabile a retribuției și contesterii materiale a oamenilor muncii, sporierea rentabilității economice, precum și în general categoriile economice de care depinde desfășurarea armonioasă și rațională a producției materiale și a vieții sociale. De asemenea, se impune analizarea mai temeinică a procesului de dezvoltare a democrației socialiste, a formelor de participare a maselor de oameni ai muncii la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, pornind de la faptul că, pe măsura dezvoltării societății noastre și înaintării spre comunism, va trebui permanent perfecționată democrația socialistă — factor inseparabil al făuririi socialismului și comunismului.

În esență, toți cei ce lucrează în domeniul propagandei, al muncii ideologice și al științelor economico-sociale trebuie să studieze mult mai temeinic și sistematic acțiunea legăturilor obiective generale, cit și cele proprii societății socialiste, trăgînd concluzii teoretice și practice necesare activității de conducere a partidului și statului nostru.

În cursul actualului cincinal va trebui finalizată elaborarea unor lucrări teoretice fundamentale, trecîndu-se, totodată, la realizarea altora noi, de mare importanță pentru viața noastră ideologică și politică. Am în vedere în primul rînd Istoria Partidului Comunist Român —

lucrare începută de multă vreme și care se impune a fi definitivată în timpul cel mai scurt, pentru a oferi cadrelor noastre, tuturor comunistilor, întregii populații o imagine obiectivă și adevărat științifică, a drumului complex parcurs de mișcarea progresistă-revoluționară din patria noastră. Este, de asemenea, necesară elaborarea unei lucrări a mișcării revoluționare și marșurilor internaționale, precum și a istoriei marșurilor de eliberare națională, antiimperialiste. În conformitate cu hotărârile de partid va trebui să trecem la elaborarea Istoriei României, cuprînzînd toate etapele formării și dezvoltării poporului nostru, a luptelor sale milenare pentru libertate, dreptate și bunăstare. În lumina celor mai noi descoperiri arheologice, a invențiilor și măturilor științifice și universale, interpretate în spiritul principiilor științifice ale materialismului dialectic și istoric, ale adevărului obiectiv. Este necesar să întreprindem, de asemenea, eforturi pentru întocmirea unei lucrări pentru de istorie universală. Totodată, pentru a oferi o orientare clară asupra dezvoltării spirituale a poporului nostru apare necesară elaborarea unei lucrări a literaturii și limbii române, unei lucrări a învățămîntului în România, precum și a unei lucrări a evoluției creației științifice în patria noastră. Alături de acestea vor trebui să apară lucrări cu caracter fundamental reprezentînd o cîntărie ideologică primordială pentru societatea noastră, pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al partidului, constituînd un factor deosebit de important pentru îmbunătățirea întregii activități de educație a maselor în România.

mai mentalităților anacronice, burgheze și mici burgheze, împotriva egoismului și individualismului propriu claselor exploatare. Ea trebuie să acționeze pentru educarea maselor în spiritul solidarității internaționale cu forțele înaintate din întreaga lume.

Trebuie asigurată, de asemenea, perfecționarea învățămîntului nostru de partid, alături din punct de vedere organizatoric, lichidînd fenomenele de paralelism și suprapunere, stabilindu o desfășurare rațională în timp, pe etape bine distincte, a studiului politic și ideologic, cit și din punct de vedere al conținutului, acționînd mai ferm pentru dezvoltarea capacității de gândire și înțelegere a comunistilor, pentru însușirea creatoare a socialismului științific, a principiilor marxism-leninismului în vederea orientării lor juste în munca și lupta pentru înfăptuirea Programului partidului nostru de edificare a socialismului și comunismului.

Va trebui, de asemenea, să fie îmbunătățită activitatea lectorilor și propagandiștilor, a cabinetelor de partid, ridicat rolul lor în întreaga activitate ideologică, educativă a partidului nostru. Cabinețele de partid trebuie să-și organizeze munca în așa fel încît să cuprîndă toate laturile educației. Începînd cu propaganda ideologică, cu activitatea în domeniul științelor economice și sociale, cu răspunderea cunoștințelor științifice, cu munca politică în rîndul masei. Aceste organisme vor trebui să se

Stimați tovarăși,

Trăim o epocă de profunde transformări cu caracter revoluționar în structura economică-socială a lumii, alături pe plan național, cit și pe plan mondial. Această epocă a fost deschisă de victoria istorică a Marii Revoluții Socialiste din Rusia, care a pus capăt sistemului imperialist și a deschis calea revoluțiilor proletare și eliberării naționale, a trecerii omenirii spre socialism.

Victoria revoluției marxișt-leniniste și edificarea societății socialiste în mai multe țări din Europa, Asia și America Latină — printre care și China, țara cu cea mai mare populație din lume — a ridicat pe o treaptă nouă lupta revoluționară internațională, a dus la afirmarea socialismului ca sistem social-politic mondial, astfel, sistemul socialist mondial — rezultat al transformării revoluționare a societății și al făuririi socialismului în mai multe state independente — reprezintă un proces istoric legitim, ireversibil, de trecere a omenirii de la orinduirea burgheză la orinduirea nouă, socialistă.

O deosebită importanță istorică are procesul revoluționar de eliberare națională a popoarelor ce lăcășoară a sistemului colonial și imperialistului — proces care a luat un puternic avînt odată cu victoria Revoluției din Octombrie, cu destrămarea, după primul război mondial, a Imperiului Austro-Ungar și formarea unor noi state naționale independente. După cel de-al doilea război mondial, lupta împotriva imperialismului și colonialismului a luat o amploare fără precedent, ducînd la lichidarea dominației coloniale pe aproape toate continentele, la formarea a aproape 100 de noi state naționale independente.

Epoca în care trăim se caracterizează, de asemenea, printr-o puternică revoluționare a forțelor de producție, printr-o amplă desfășurare a revoluției tehnico-științifice, aceasta deschizînd uriașe perspective de progres în domeniul producției bunurilor materiale, al ridicării nivelului de trai al popoarelor.

În acest cadru a căpătîi un puternic avînt lupta maselor populare pentru transformarea relațiilor de producție și sociale, pentru înnoirea raporturilor internaționale pe plan mondial. S-au produs astfel schimbări în modul de gândire și în conștiința popoarelor, acestea înțelegînd tot mai bine necesitatea lichidării vechii orinduirii și a vechilor relații dintre state, a stărilor de inechitate, a făuririi unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră.

Evenimentele mondiale petrecute în ultimii ani în raportul internațional de forțe confirmă o dată în plus accentuarea procesului revoluționar de transformare economică-socială a lumii. Asistăm la limitarea sferei de acțiune a imperialismului, la accentuarea crizei generale a capitalismului în toate sectoarele de activitate și care este agravată de criza economică-financiară.

Cu toate acestea, trebuie arătat că orinduirea capitalistă mai dispune încă de însemnate rezerve și posibilități; de aceea coexistența pasnică se impune ca o necesitate istorică, determinată de existența pe planeta noastră a unor mari grupări de state cu orinduirii sociale diferite, inclusiv de formarea noilor state naționale independente, dintre care cea mai mare parte sînt țări în curs de dezvoltare.

VI
POLITICA ROMÂNIEI SOCIALISTE CONSACRATĂ PĂCII ȘI COLABORĂRII INTERNAȚIONALE, SOLUȚIONĂRII DEMOCRATICE A MARILOR PROBLEME CE CONFRUNTĂ OMENIREA CONTEMPORANĂ, FĂURIRII UNEI LUMI MAI BUNE ȘI MAI DREPT

Trăim o epocă de profunde transformări cu caracter revoluționar în structura economică-socială a lumii, alături pe plan național, cit și pe plan mondial. Această epocă a fost deschisă de victoria istorică a Marii Revoluții Socialiste din Rusia, care a pus capăt sistemului imperialist și a deschis calea revoluțiilor proletare și eliberării naționale, a trecerii omenirii spre socialism.

Victoria revoluției marxișt-leniniste și edificarea societății socialiste în mai multe țări din Europa, Asia și America Latină — printre care și China, țara cu cea mai mare populație din lume — a ridicat pe o treaptă nouă lupta revoluționară internațională, a dus la afirmarea socialismului ca sistem social-politic mondial, astfel, sistemul socialist mondial — rezultat al transformării revoluționare a societății și al făuririi socialismului în mai multe state independente — reprezintă un proces istoric legitim, ireversibil, de trecere a omenirii de la orinduirea burgheză la orinduirea nouă, socialistă.

O deosebită importanță istorică are procesul revoluționar de eliberare națională a popoarelor ce lăcășoară a sistemului colonial și imperialistului — proces care a luat un puternic avînt odată cu victoria Revoluției din Octombrie, cu destrămarea, după primul război mondial, a Imperiului Austro-Ungar și formarea unor noi state naționale independente. După cel de-al doilea război mondial, lupta împotriva imperialismului și colonialismului a luat o amploare fără precedent, ducînd la lichidarea dominației coloniale pe aproape toate continentele, la formarea a aproape 100 de noi state naționale independente.

Epoca în care trăim se caracterizează, de asemenea, printr-o puternică revoluționare a forțelor de producție, printr-o amplă desfășurare a revoluției tehnico-științifice, aceasta deschizînd uriașe perspective de progres în domeniul producției bunurilor materiale, al ridicării nivelului de trai al popoarelor.

În acest cadru a căpătîi un puternic avînt lupta maselor populare pentru transformarea relațiilor de producție și sociale, pentru înnoirea raporturilor internaționale pe plan mondial. S-au produs astfel schimbări în modul de gândire și în conștiința popoarelor, acestea înțelegînd tot mai bine necesitatea lichidării vechii orinduirii și a vechilor relații dintre state, a stărilor de inechitate, a făuririi unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră.

Evenimentele mondiale petrecute în ultimii ani în raportul internațional de forțe confirmă o dată în plus accentuarea procesului revoluționar de transformare economică-socială a lumii. Asistăm la limitarea sferei de acțiune a imperialismului, la accentuarea crizei generale a capitalismului în toate sectoarele de activitate și care este agravată de criza economică-financiară.

Cu toate acestea, trebuie arătat că orinduirea capitalistă mai dispune încă de însemnate rezerve și posibilități; de aceea coexistența pasnică se impune ca o necesitate istorică, determinată de existența pe planeta noastră a unor mari grupări de state cu orinduirii sociale diferite, inclusiv de formarea noilor state naționale independente, dintre care cea mai mare parte sînt țări în curs de dezvoltare.

Trebuie să avem permanent în vedere că imperialismul nu și-a schimbat caracterul, că în lume sînt încă puternice forțe reacționare care, în mod obiectiv, reprezintă un permanent pericol pentru pace. Dar, constatînd aceste realități, nu putem trage concluzia, de aici, că războiul este inevitabil. Dimpotrivă, schimbările profunde în raportul de forțe pe plan mondial, existența țărilor socialiste, a unui mare număr de state în curs de dezvoltare care se pronunță pentru o politică nouă, creșterea conștiinței maselor populare din toate țările deschid — pentru prima dată în istoria omenirii — perspectiva împiedicării declanșării unui nou război mondial, crezând condiții pentru a se acționa cu succes în vederea asigurării

pacii. (Aplauze puternice). Pentru ca această perspectivă și această posibilitate să se transforme în realitate se impune însă întărirea colaborării cit și unității tuturor forțelor progresiste, antiimperialiste, intensificarea luptei popoarelor pentru lichidarea vechii politici de inechitate și dominație, de forță și dictat și înfăptuirea unor relații noi, de deplină egalitate între toate statele.

Pornind de la analiza științifică, marxist-leninistă a direcțiilor principale ale dezvoltării istorice contemporane, Partidul Comunist Român și Guvernul Republicii Socialiste România promovează o politică externă activă de colaborare cu toate țările lumii, fără deosebire de orinduire socială. Își aduc contribuția la soluționarea problemelor complexe ale vieții internaționale.

Nu uităm nici un moment că prima îndatorire a unui partid comunist de guvernămînt constă în edificarea cu succes a socialismului, aceasta fiind contribuția sa fundamentală la cauza socialismului și păcii în lume. În același timp, ne îndepărțăm cu fermitate și consecvență sarcinile internaționale, întărînd solidaritatea cu forțele antiimperialiste, democratice și progresiste din întreaga lume. Noi pornim permanent de la considerenții că activitatea internă și externă constituie două laturi inseparabile ale politicii unice, marxist-leniniste, de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintate a României spre comunism.

În activitatea externă punem pe primul plan dezvoltarea colaborării cu toate țările socialiste, amplificarea relațiilor de prietenie, solidaritate și concurență multilaterală cu acestea în spiritul egalității, avantajului reciproc și întraajutorării în toate domeniile. Aceasta corespunde pe deplin auzi intereselor poporului român, cit și intereselor celorlalte popoare care construiesc noua orinduire, cauzei generale a socialismului și păcii. (Aplauze puternice). Conștiință de însemnătate deosebită pe care o are în lumea de azi unitatea și coeziunea țărilor ce edifică noua societate, România a acționat și va acționa în modul cel mai ferm și în viitor, pentru desprinderea divergențelor existente, pentru refacerea și întărirea unității și solidarității țărilor socialiste. Aceasta are, după convingerea noastră, o importanță hotărîtoare pentru creșterea forței și influenței socialismului pe plan mondial, pentru întărirea unității și solidarității tuturor forțelor antiimperialiste, democratice și progresiste, pentru cauza păcii în lume. (Aplauze puternice).

În relațiile noastre cu țările socialiste pornim permanent de la ceea ce ne unește, precum și de la necesitatea obiectivă a întăririi colaborării și solidarității. Punem pe primul plan tradițiile de prietenie ale popoarelor noastre, ale mișcărilor revoluționare și muncitorești. Considerăm o îndatorire auzi națională, cit și internațională să facem totul pentru ca unele probleme — mostenire a trecutului —, create de politica claselor exploatare, să nu umbrească colaborarea și solidaritatea partidelor și popoarelor noastre. În acest context doresc să menționez că Republica Socialistă România nu are probleme teritoriale sau de altă natură cu Uniunea Sovietică și cu celelalte state socialiste vecine. Dorim ca granițele și fire granițele ale prieteniei și colaborării în lupta și munca pentru socialism și comunism, pentru pace și colaborare în lume. (Aplauze puternice, îndelungate).

Ca membră a Organizației Tratatului de la Varșovia, România se preocupă în mod constant de întărirea capacității de luptă a armatei sale naționale, colaborărează cu armatele celorlalte țări membre, este gata să-și îndeplinească oricînd obligațiile pe care și le-a asumat. Împreună cu celelalte țări ne-am pronunțat și ne pronunțăm, totodată, pentru lichidarea blocurilor militare, pentru desființarea NATO și, concomitent, a Pactului de la Varșovia. Desigur, așa cum am mai arătat și în alte împrejurări, și după desființarea blocurilor militare vom continua să colaborăm cu armatele acestor țări, în vederea apărării independenței și suveranității popoarelor noastre, a salvării măreților cuceriri revoluționare, a apărării cauzei socialismului. Totodată, dezvoltăm în mod constant colaborarea cu armatele tuturor țărilor socialiste, precum și cu armatele celorlalte state prietene care se pronunță pentru o politică de dezvoltare liberă, independentă a fiecărei națiuni.

În calitate de membră a C.A.E.R., țara noastră participă intens la activitatea acestei organizații, aducîndu-și contribuția activă la realizarea „Programului complex”. Vom acționa în continuare pentru perfecționarea activității C.A.E.R., astfel ca aceasta să poată contribui cit mai eficient la înflorirea economică a fiecărei țări membre, la accelerarea procesului de egalizare a nivelurilor de dezvoltare economică-socială. Apreciem că dezvoltarea colaborării în cadrul C.A.E.R. trebuie să asigure sporierea rolului planului național unic în dezvoltarea economică și socială a fiecărei țări membre, a rolului conducător al partidului, al clasei muncitoare din fiecare țară în eforturile pentru creșterea și modernizarea forțelor de producție, pentru ridicarea bunăstării maselor, a gradului de civilizație al fiecărui popor.

Deoarece un număr însemnat de țări socialiste nu sînt membre ale C.A.E.R., România dezvoltă relații largi de colaborare și cooperare cu toate țările socialiste, pornind de la adevărul că întărirea acestei colaborări are o importanță fundamentală pentru creșterea forței socialismului în lume, pentru sporierea influenței sale asupra cursului evenimentelor internaționale.

Acționînd pentru dezvoltarea și perfecționarea continuă a raporturilor dintre țările socialiste, astfel ca acestea să ofere lumii un model de relații noi, bazate pe respect reciproc și deplină egalitate în drepturi, partidul nostru are în vedere procesul actual în care o serie de state adoptă măsuri și reforme de organizare a vieții economico-sociale pe baze socialiste, se pronunță să acționeze pentru edificarea noii orinduirii sociale; el ține seama de perspectiva trecerii în viitor a noi și noi popoare pe calea spre socialism. Desigur, fiecare partid, fiecare popor, pornind de la principiile generale ale socialismului științific, va trece la socialism pe o cale proprie, îmbogățînd astfel cu experiențe noi tezaurul universal al teoriei și practicii revoluționare, al construcției socialiste. Este însă de înțeles că trecerea la edificarea noii orinduirii nu se poate înfăptui decât prin lupta forțelor revoluționare, progresiste din fiecare țară, care trebuie să-și întărească unitatea, să-și asigure sprijinul ferm al majorității populației, să acționeze în concordanță cu condițiile istorice, sociale și naționale specifice din țara respectivă. Problema instaurării societății socialiste într-o țară sau alta nu poate fi soluționată decât de fiecare popor, de națiunea respectivă. Socialismul constituie o necesitate istorică a dezvoltării societății umane și victoria lui, mai devreme sau mai tîrziu, în toată lumea, este inevitabilă. El nu poate fi importat sau impus din afară și, totodată, triumful său nu poate fi împiedicat de nici o forță exterioară. (Aplauze puternice). Socialismul se realizează prin lupta clasei muncitoare, a forțelor revoluționare, ca rezultat al voinței maselor populare, a popoarelor înseși. Desigur, esențial pentru victoria noii orinduirii va fi întotdeauna natura puterii politice, a relațiilor de producție, a proprietății asupra mijloacelor de producție, lichidarea exploatarei omului de către om și înfăptuirea principiilor socialiste de repartiție. Dar tot atât de adevărat este că, pornind de la particularitățile concrete ale fiecărei țări, lupta practică pentru atingerea acestor obiective se va desfășura în condiții variate, căpătînd forme diferite de la țara la țară, de la o etapă istorică la alta. În politica ex-

(Continuare în pag. a VI-a)

EXPUNEREA TO VARĂȘULUI NICOLAE ȘI CEA UȘESCU

(Urmare din pag. a V-a)

ternă, în dezvoltarea relațiilor internaționale, partidul nostru a ținut și va ține întotdeauna seama de această realitate, promovând respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a-și hotărî în mod liber calea dezvoltării viitoare, fără nici un amestec din afară. (Aplauze puternice).

Pornind de la aceste principii, România își amplifică continuu legăturile de prietenie și solidaritate cu țările care și-au dobândit independența și au pășit pe calea dezvoltării libere, de sine stătătoare. Ca țară socialistă și ca țară în curs de dezvoltare, România este legată de aceste țări prin aspirații comune spre progres și prosperitate, prin lupta pentru abolirea vechii politici de inechitate, pentru promovarea unor relații noi, de egalitate între state. De aceea, înscrinem relațiile noastre cu aceste țări în contextul luptei generale pentru lichidarea subdezvoltării, împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru asigurarea dezvoltării libere, independente a fiecărei națiuni.

Considerăm că lichidarea cit mai rapidă a subdezvoltării, a marilor decajaie între nivelul de dezvoltare a statelor constituie o problemă esențială pentru progresul și pacea omenirii contemporane, un obiectiv major ce trebuie să stea în atenția întregii comunități internaționale. Fără îndoială, progresul economic-social rapid al fiecărui popor, lichidarea rămănelor în urmă față de statele dezvoltate constituie în primul rând sarcina țărilor subdezvoltate înseși. Aceasta presupune intensificarea eforturilor proprii pentru valorificarea la maximum a mijloacelor și resurselor proprii, unirea tuturor forțelor poporului pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății, pentru crearea unei industrii moderne și dezvoltarea armonioasă, în ritm înalt, a întregii economii. Dar, alături de intensificarea eforturilor proprii, un rol de cea mai mare însemnătate pentru accelerarea progresului țărilor subdezvoltate și în curs de dezvoltare, are lărgirea colaborării internaționale bazate pe echitate și avantaj reciproc, pe sprijin multilateral. Colaborarea internațională trebuie să contribuie la făurirea unei industrii proprii în aceste țări, la valorificarea superioară a resurselor lor naturale și a forței de muncă, astfel ca ele să poată participa activ, în condiții de egalitate, la diviziunea internațională a muncii, la schimbarea mondială de valori. Pornind de la realitatea că majoritatea țărilor bogate, avansate economic și-au asigurat progresul pe seama exploatării fostelor coloniilor, a țărilor subdezvoltate, este moral și echitabil ca acestea să restituie o parte din ceea ce și-au însușit, contribuind, sub diferite forme, la eforturile țărilor subdezvoltate de a-și făuri o economie modernă, de a lichida rămănelor în urmă. Obligația țărilor dezvoltate de a veni în sprijinul celor rămase în urmă nu reprezintă un act de bunăvoință, un gest de caritate, ci o obligație morală față de țările asuprite în trecut și, totodată, o necesitate obiectivă pentru realizarea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră. (Aplauze puternice).

Lucrările conferinței UNCTAD-IV de la Nairobi au scos în evidență hotărârea și preocupările țărilor în curs de dezvoltare de a acționa unite pentru soluționarea judicioasă a problemelor economice internaționale. Totodată, acestea au reliefat existența unor profunde contradicții, determinate de opoziția țărilor dezvoltate economice de a acționa practic pentru înfăptuirea unor relații economice noi, cu adevărat echitabile. România susține în mod ferm Programul adoptat la Manila, considerând că realizarea acestuia ar reprezenta un pas important pe calea asigurării stabilității prețurilor materiilor prime, a creării unui raport just între acestea și prețurile produselor industriale, a lichidării decajaelor dintre state și instaurării noului ordinii economice internaționale. În acest spirit țara noastră a hotărât să participe la formarea fondului comun de finanțare a constituirii unor rezerve de materii prime în vederea întăririi stabilității prețurilor mondiale.

România se preocupă permanent de găsierea celor mai potrivite forme de colaborare și conlucrare cu țările în curs de dezvoltare cu țările nealiniate, care aproape în totalitatea lor sînt țări în curs de dezvoltare — în vederea intensificării altă a eforturilor naționale, cit și a celor internaționale, pentru lichidarea decajaelor economice. În acest spirit trebuie intensificată participarea țării noastre la activitatea „Grupului celor 77”, expresie a interesului profund al României ca în lume, în relațiile internaționale, să fie promovată o politică nouă care să asigure progresul mai rapid al tuturor țărilor și, în primul rând, al celor rămase în urmă. După cum se știe, România nu este singura țară socialistă care face parte din această grupare; la activitatea „Grupului celor 77” participă, de asemenea, Iugoslavia, R.P.D. Coreeană și Cuba. „Grupul celor 77” numără în realitate în prezent 110 țări cu o populație totală de peste 1.860 milioane locuitori, constituind o uriașă forță politică mondială. Datorită însă nivelului scăzut de dezvoltare, aceste țări dețin doar o pondere de 12,6 la sută în produsul brut ce se realizează pe plan mondial — ceea ce îndreptățește participarea lor redusă la diviziunea internațională a muncii. Un număr de 40 din aceste țări realizează un venit național de până la 200 dolari pe locuitor, 41 între 201—500 dolari și numai 17 țări au un locuitor și circa 10, peste 1.000 dolari pe locuitor. Este evident că o asemenea gravă inegalitate nu poate fi acceptată, nu poate dănuți la infinit, fără a provoca mari complicații în viața internațională.

Presă din unele state avansate economice este obișnuite să facă comparații între nivelul de trai din România și din alte țări în curs de dezvoltare, pe de o parte, și cel din statele respective, pe de altă parte. Organele de presă în cauză trec însă sub tăcere faptul că rămănelor în urmă a României, a tuturor țărilor în curs de dezvoltare este rezultatul nemijlocit al îndelungatei dominații străine și al exploatării marilor monopoluri impe-

rialiste. Se uită de exemplu faptul că în ajutorul celui de-al doilea război mondial peste 50 la sută din economia românească se afla în mâinile monopolurilor imperialiste internaționale care își însușeau beneficii fabuloase de pe urma bogățiilor naționale și muncii poporului nostru, în timp ce venitul național pe locuitor era în România de numai 90 dolari. După cum se știe la sfîrșitul războiului, venitul național al țării noastre în raport cu cel al țărilor dezvoltate era de 20—30 ori mai mic; astăzi această diferență este de numai 3—4 ori. Iată cauzele pentru care România este o țară în curs de dezvoltare, iată de ce sistemul nevoșii să facem eforturi susținute pentru lichidarea cit mai rapidă a decajaelor față de țările avansate. Ar fi bine dacă presa amintită ar critica nu pe cei care au fost exploatați și jefuiți de bogățiile naționale, nu pe săraci, ci pe cei care-au asuprit și jefuit, pe aceia care poartă răspunderea principală pentru starea de subdezvoltare în care se află multe popoare, pentru împărțirea lumii în țări sărace și țări bogate, dacă ar acționa pentru a-i determina pe cei bogăți să restituie celor asupriți o parte din ceea ce și-au însușit pe nedrept prin exploatare. Se pune întrebarea dacă este justă clasificarea lumii în țări bogate și țări sărace. În primul rând, această clasificare reprezintă o realitate ce nu mai poate fi ignorată de nimeni, astăzi. În al doilea rând, ea este expresia, pe plan mondial, a politicii de exploatare a numeroase popoare, a consecințelor relațiilor de inegalitate și inechitate promovate de imperialism și colonialism.

Se poate spune că lupta pentru lichidarea raporturilor de inegalitate și asuprire, pentru o nouă ordine economică și politică constituie o expresie înfruntătoare a aspirațiilor și aspirațiilor, dintre bogăți și săraci pe arena mondială, în fond o oglindire a luptei de clasă pe plan internațional. Noua ordine economică trebuie privită în contextul existenței în lume a unor grupări de țări cu orinduri sociale diferite — realitate istorică ce va dăinui încă o lungă perioadă de timp. În această lumină, instaurarea unor rapoarte noi, echitabile constituie expresia însăși a realizării în viață a principiilor coexistenței pașnice. Se impune să fim pe deplin conștienți că lichidarea subdezvoltării și făurirea noului ordinii economice internaționale reprezintă o necesitate obiectivă a dezvoltării progresiste a omenirii, unul din cele mai arzătoare imperiative ale timpurilor noastre. (VII aplauze).

În cadrul politicii sale externe, România dezvoltă, în spiritul principiilor coexistenței pașnice, relații de colaborare și cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele, fără deosebire de orinduri sociale. Considerăm că în actuala condiții internaționale dezvoltarea colaborării cu toate statele lumii constituie o cerință obiectivă, dictată de necesitatea participării la diviziunea internațională a muncii, de promovarea unei politici de cooperare neîngrădită între toate statele.

Dragi tovarăși,

În politica externă a României un loc de prim ordin ocupă lupta pentru înfăptuirea securității europene. După încheierea cu succes a conferinței general-europene acționăm consecvent pentru aplicarea concretă în viață a angajamentelor înscrise în documentele semnate la Helsinki. Considerăm că un obiectiv central al politicii tuturor statelor continentului trebuie să fie realizarea unor măsuri concrete de dezangajare militară în Europa. Este necesar, de asemenea, ca înțelegerea de la Helsinki să fie materializată, în mod practic, prin acorduri de extindere a colaborării economice și tehnico-stiințifice neîngrădite între toate statele continentului. Considerăm necesară intensificarea schimburilor în domeniul cultural, pe bază de înțelegere corespunzătoare, asigurând circuitul larg al bunurilor spirituale, al creațiilor literar-artistice. Desigur, va trebui să veghem cu toată la excluderea din aceste schimburi a lucrărilor nocive, care dăunează dezvoltării morale sănătoase a omului, îndeosebi a tinerii generații.

În ce privește problemele umanitare, așa cum am mai menționat, ele sînt legate în primul rând de asigurarea condițiilor egale de muncă și viață pentru masele largi de oameni ai muncii, inclusiv pentru cei care pleacă în căutare de muncă în alte țări. Sistemul pentru dezvoltarea schimburilor turistice și soluționarea pe bază de înțelegere reciprocă și a altor probleme umanitare. Este greu însă să considerăm drept politică umanitară acordarea, de către unele țări, de azil infractorilor, spionilor și trădătorilor, celor care își reneagă patria. (Aplauze puternice). Dacă țările respective cred că au achiziționat exemplare deosebite, care pot să le aducă mari venituri, nu-au decît să le țină la ele. Noi nu avem nevoie de acei care-și trădează poporul, părinții, de cei care au curajul să declare că nu mai pot scrie în limba română, că le place o altă limbă. De asemenea oameni nu avem nevoie! (Aplauze puternice). Spiritul adevăratului umanism impune ca asemenea oameni să găsească sprijin în nici o țară pentru că cel care a trădat o dată va trăda întotdeauna, va rămîne un trădător! (Aplauze puternice). Trebuie să spunem deschis că zarva ce se face în unele state occidentale în jurul elementelor de acest fel nu este de natură să contribuie la dezvoltarea colaborării și prieteniei, la întărirea încrederii între state. Colaborarea umanitară, turistică, soluționarea în spirit umanitar a unor probleme deosebite ar respect reciproc și neamsec în treburile interne. Aceasta se referă și la așa-zisa problemă a întregirii familiilor și a emigrației. Am soluționat și în trecut și vom soluționa și în viitor, în mod corespunzător, problemele legate de integrarea familiilor, în spiritul omeniei, al adevăratului umanism ce caracterizează politica partidului și statului nostru. Privitor la aceasta, considerăm însă că propaganda făcută în străinătate în scopul atragerii unor cetățeni din rîndul naționalităților conlocuitoare din România — în special germani — nu numai că nu are nimic comun cu principiile umanismului, dar reprezintă o încercare de exploatare a unor sentimente naționale în scopul satisfacerii intereselor înguste, egoiste ale marilor monopoluri capitaliste care doresc mină de lucru calificată mai ieftină.

(VII aplauze). Despre ce fel de integrare familială poate fi vorba în cazul unor oameni care locuiesc în România din moștrămăși, de sute și sute de ani? Tocmai încercarea de a-i dezrădăcina, de a-i rupe de pămîntul pe care s-au născut ei și părinții lor, din contextul vieții sociale în care s-au integrat de vreme îndelungată, reprezintă un act de dezintegrare familială, neumanitar. (Aplauze puternice). Locul cetățenilor patriei noastre, indiferent dacă sînt de naționalitate română, maghiară, germană, evrească, este aici, în România, în efortul comun al întregului popor pentru făurirea unei vieți cu adevărat libere și fericite în care fiecare să se bucure de cuceririle civilizării socialiste. (VII și puternice aplauze). Adevăratul umanism nou, revoluționar, constă nu în determinarea omului să alege după iluzii și himere, sau chiar după un plus de venit în țări străine, ci în stimularea dorinței și hotărîrii lui de a acționa acolo unde s-a născut pentru a înfrîngerea greutăților, a rămînelor în urmă în situația României, pentru a-și făuri prin muncă unită a poporului, bunăstarea și fericirea în patria în care s-a născut.

O altă problemă cu caracter umanitar, care face obiectul unor discuții în anumite cercuri internaționale, este aceea a căsătoriilor dintre cetățenii diferitelor țări. Noi considerăm că aceasta este o problemă socială destul de delicată ce se cuvine a fi tratată cu toată seriozitatea și răspundere și, pînă la urmă, pe bază de înțelegere corespunzătoare între state. Oamenii nu trebuie tratați ca mărfuri, ei nu trebuie socotiți obiecte de schimb, așa cum se obișnuiește în societatea capitalistă, și schimbați sau dislocați, din dorința unuia sau altuia, după interese de ciștig. Un act cum este acela al căsătoriei are o importanță deosebită pentru destinul oricărei persoane. Cu atât mai complexă devine chestiunea cînd, pentru a-și întemeia o familie, tinerii trebuie să-și părăsească părinții, rudele, mediul social în care s-au format, patria. În ce ne privește, considerăm că acordarea aprobării pentru asemenea căsătorii nu poate să nu fie condiționată de existența garanției că tinerii, în special femele, care ar trebui să plece din România, vor avea asigurate condiții corespunzătoare de viață și muncă. Nu sînt puține cazurile cînd, după o perioadă scurtă, căsătorii de acest fel s-au desfășurat, iar tinerii plecate din România într-o țară sau alta au rămas pe drumuri, lipsite de posibilitatea de a munci și de a-și câștiga existența. Or, nouă nu ne poate fi indiferentă viața, soarta tinerilor născuți și formați ca oameni în România. (Aplauze puternice). Acționînd în spirit uman, al umanismului revoluționar, avem obligație de a ține seama, în același timp, de părerea și acordul familiilor, al rudelor care, după străvechile obiceiuri ale românilor, au un cuvînt de spus în întemeierea căminelor tinerilor. Părinții au dreptul să intervină la autoritățile de stat, iar noi avem obligația, îndatorirea de a ține seama și a lua în considerație obiecțiile lor care sînt întemeiate. Ținînd seama de considerentele arătate, tinerii înșiși sînt chemați să reflecteze cu toată seriozitatea asupra acestei probleme, să nu o trateze ușurat, superficial, să nu se lase influențați, cum se întâmplă uneori, de diferite promisiuni sau de spiritul de aventură. Tocmai pentru că întracă aspecte profund umanitare, noi vom adopta și în viitor față de problema căsătoriilor între tineri cu cetățenii diferite, o atitudine atentă, inspirată de grija pentru viața locuitorilor țării noastre, de principiile umanismului nostru socialist, revoluționar. Dorim să tratăm această problemă în mod corespunzător cu țările care sînt preocupate de căsătorii cu cetățeni din alte țări, pentru a asigura garanția corespunzătoare că tinerii se vor putea bucura de toate drepturile, că vor avea condițiile de muncă asigurate pentru a-și afirma personalitatea în deplină libertate. (Aplauze).

Dragi tovarăși,

În activitatea noastră internațională acordăm o mare atenție dezvoltării între țările din Balcani a unor relații strînse de prietenie și bună vecinătate, care să contribuie la întărirea încrederii și cooperării în această regiune, la transgăsirea ei într-o zonă a păcii, lipsită de arme nucleare. În acest sens, considerăm necesară intensificarea activității organismelor de colaborare interbalcanice existente, crearea altora noi, în vederea asigurării unui cadru tot mai larg de conlucrare în această zonă.

Dragi tovarăși,

Milităm, de asemenea, pentru a se ajunge cit mai curînd la soluționarea politică a situației din Cipru, pe baza respectării independenței, suveranității și integrității acestui stat, a asigurării unei conviețuiri pașnice între cele două comunități cipriote. Am acționat și vom acționa în continuare în mod susținut pentru lichidarea conflictului din Orientul Mijlociu și instaurarea unei păci trancice și juste în această regiune. În acest scop este necesar să se realizeze Conferința de la Geneva cu participarea tuturor țărilor interesate, inclusiv cu Organizația pentru Eliberarea Palestinei. În soluționarea conflictului din Orientul Mijlociu trebuie să se pună de acord de la retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate în urma războiului din 1967, de la recunoașterea independenței și suveranității tuturor statelor din zonă, de la rezolvarea problemei poporului palestinian în conformitate cu interesele și aspirațiile sale legitime — inclusiv de a-și constitui un stat propriu, independent.

România consideră că una din problemele cele mai arzătoare ale lumii contemporane este înfăptuirea dezarmării generale și, în primul rând, a dezarmării nucleare, realizarea unei păci trancice pe planeta noastră. Se impune mai mult ca orînd creșterea de la discuții generale despre dezarmare la măsuri concrete, practice de oprire a cursei înarmărilor, de încetare a producției armelor nucleare, lichidarea celor existente și scoaterea în afara legii a întregului armament atomic. În acest scop este necesară democratizarea și sporirea eficienței activității Comitetului pentru dezarmare de la Geneva. Ar fi, de asemenea, utilă în această direcție organizarea unei reuniuni internaționale, într-o formă corespunzătoare, sub egida Organizației Națiunilor Unite,

care să permită participarea tuturor statelor la dezbaterile și soluționarea acestei probleme vitale pentru existența întregii omeniri. Este o greșeală de neiertat să se creeze popoarelor iluzia că se poate trăi în liniște și securitate, în timp ce în lume se acumulează noi și noi arsenele de arme nimicitoare, sau să se încrucișeze brațele într-o atitudine fatalistă, pe baza concepției că războiul atomic este inevitabil. Trebuie combătută cu cea mai mare hotărîre războiul, spiritul defetist ce se propagă sub diferite forme! Viața a demonstrat în modul cel mai evident că nu există forță sau armament în lume în stare să înfrîngă voința de luptă a unui popor hotărît să-și apere libertatea și independența. (Aplauze). Evenimentele internaționale, creșterea voinței popoarelor și a conștiinței lor atestă cu vigoare că stă mai mult ca orînd în puterea popoarelor, acționînd unite, să realizeze dezarmarea, să impună excluderea războiului din viața omenirii și să asigure pacea pe planeta noastră. (Aplauze puternice).

Comuniștii trebuie să lupte neobosit împotriva tuturor războaielor nedrepte, de cucerire și dominație, pe care le duc clasele dominante și, în primul rînd, împotriva acelor duse de clasele stăpînitoare din propria țară. În același timp, ei trebuie să susțină în orice împrejurări lupta justă a popoarelor, războaielor de eliberare națională, de apărare a independenței și integrității naționale. (Aplauze puternice). În aceasta constă adevărata atitudine internaționalistă a clasei muncitoare, a partidelor comuniste, a forțelor

sociale progresiste, în legătură cu războiul. România militază consecvent pentru a se pune capăt existenței blocurilor militare, pentru promovarea unui nou curs în relațiile internaționale, pentru destindere, colaborare și încredere între state, pentru înfăptuirea unei reale securități în lume.

Soluționarea constructivă, în spiritul păcii și colaborării a problemelor complexe care preocupă omenirea, este de neconceput fără participarea, în condiții de deplină egalitate, la viața internațională a tuturor statelor, indiferent de mărime, de orinduirea lor socială, de regiunea geografică în care se află.

În actuala condiții, un rol deosebit de important au, în această privință, țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate — care constituie marea majoritate a lumii și care sînt nemijlocit interesate în rezolvarea echitabilă și durabilă a problemelor internaționale, în dezvoltarea liberă a fiecărui popor în condiții de pace și securitate. În acest context se înscrie preocuparea și interesul României de a participa în calitate de observator la reuniunile internaționale ale țărilor nealiniate. Acest interes decurge din principiile generale ale politicii externe a României, de colaborare pe bază de egalitate în drepturi cu toate statele, precum și din convingerea noastră fermă că o conlucrare activă cu țările nealiniate este menită să contribuie la promovarea unei politici internaționale noi, la instaurarea unei noi ordini economice și politice pe planeta noastră.

Organizația Națiunilor Unite, celelalte organisme cu caracter mondial au în această direcție un rol tot mai important, ele oferînd cadrul cel mai propice pentru dezbaterile largă a problemelor, pentru participarea activă a tuturor statelor, pentru democratizarea relațiilor internaționale.

O cerință imperioasă a timpurilor noastre — este generalizarea, în viața internațională, în relațiile dintre state, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale nerucării forței și la amenințarea cu forța în raporturile interstatale. Acționînd în acest spirit, să facem totul pentru ca minunatele cuceriri ale științei și cunoașterii umane să servească progresului, bunăstării și civilizației popoarelor, cauzei păcii și fericirii omenirii pe Pămînt. (Aplauze puternice). Astfel vom asigura promovarea unor relații noi, a unui umanism nou care să asigure popoarelor posibilitatea de a-și afirma multilateral genul și forțele creatoare, într-un climat de prietenie și colaborare.

România, în ce o privește, va milita ca și pînă acum, cu toată hotărîrea pentru instaurarea unui asemenea climat în viața internațională, își va aduce cu toată energia contribuția la eforturile generale pentru realizarea unor relații noi, a unui ordinii economice internaționale, a unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră, în care fiecare națiune să se simtă cu adevărat liberă. (Aplauze puternice).

VII TRADIȚIILE SOLDARITĂȚII DE CLASĂ ALE PROLETARIATULUI ROMÂN, POLITICA CONSECVENT INTERNAȚIONALISTĂ A PARTIDULUI NOSTRU, EFORTURILE SALE PENTRU ÎNTĂRIREA UNITĂȚII MIȘCĂRII COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI, A FORȚELOR PROGRESISTE, ANTIMPERIALISTE DIN ÎNTREAGA LUME

Stimați tovarăși,

O caracteristică a situației mondiale contemporane, a marilor mutații sociale determinate de avîntul impetuoz al forțelor de producție, este creșterea continuă a rolului clasei muncitoare în societate și în viața internațională. În țările industrializate clasa muncitoare constituie în prezent majoritatea națiunii, iar pe plan internațional se afirmă drept forța socială cea mai numeroasă și cea mai revoluționară a zilelor noastre. Un rol important are, de asemenea, țărănimii, care, în cele mai multe țări în curs de dezvoltare, reprezintă majoritatea populației și forța socială principală în lupta pentru eliberarea națională, pentru progres social. Și pe plan internațional, țărănimii reprezintă astăzi o forță politică de mare însemnătate. A crescut, totodată, ponderea intelectualității, care, în condițiile actualei revoluții tehnico-stiințifice se afirmă tot mai mult ca un puternic factor al progresului social, avînd un rol tot mai important atît pe plan național, cit și pe plan internațional. În dezvoltarea socială a fiecărui popor o contribuție de cea mai mare importanță aduc masele de femei care se manifestă cu o energie sporită și în lupta mondială împotriva războiului, în armărilor, pentru destindere, colaborare și pace între națiuni. Tînăra generație constituie, de asemenea, o uriașă forță a lumii de azi, fiind vital interesată în lichidarea vechilor stări de lucruri, a inegalității și discriminărilor, în realizarea unei lumi a dreptății sociale, a libertății politice și naționale. În raport cu situația concretă dintr-o serie de țări, categoriile și păturile mijlocii ale societății ocupă și ele un loc însemnat în lupta pentru democrație, pentru colaborare și pace.

Iată de ce colaborarea pe plan național și internațional a tuturor acestor clase și categorii sociale, îndeosebi unicele clasei muncitoare, reprezintă factorul determinant al transformărilor revoluționare, naționale și sociale care au loc în viața omenirii contemporane, garanția dezvoltării progresiste a întregii societăți omenesti. Devine tot mai evident că toate aceste forțe sociale, popoarele, în general, constituie, în condițiile internaționale actuale, factorul dinamizator al tuturor schimbărilor înnoitoare ale lumii, forța hotărîtoare în realizarea unei politici noi, cu adevărat democratice, în viața internațională.

Odată cu creșterea rolului maselor populare în dezvoltarea istorică, în viața națională și internațională, prespesc contribuția în cadrul fiecărei țări, precum și în arena mondială, influența organizațiilor politice și profesionale, a organizațiilor revoluționare și democratice. În acest cadru se înscrie dezvoltarea tot mai impetuoză a mișcării comuniste și muncitorești — forța politică revoluționară cea mai avansată a lumii contemporane. În afara țărilor unde partidele comuniste sînt partide de guvernămînt, comuniștii joacă un rol de o importanță considerabilă în viața social-politică a unui tot mai mare număr de state. Într-o serie de țări din Occidentul Europei, la ordinea zilei se pune în mod acut problema participării comuniștilor la activitatea de guvernare a națiunilor. Participarea comuniștilor în guvernele unor țări apare deci ca o necesitate firesc-

că, fiind seama de faptul că ei se bucură de aderența și încrederea unei mari părți a poporului. Această participare și accentuația sa consolidă, fără îndoială, dezvoltarea democratică a societății, va asigura soluționarea unor probleme de interes stringent pentru masele populare, va întări independența și suveranitatea țărilor respective. Desigur, intrarea comuniștilor în componența unor guverne nu înseamnă încă trecerea spre socialism, dar constituie un factor important pentru dezvoltarea societății viitoare. Participarea sau neparticiparea la guvernare unor țări ține deci nu de factori externi, ci de voința poporului respectiv, constituie o problemă internă care exprimă realmente dezvoltarea democratică a societății, deschiderea căilor spre progres social în țările respective. (Aplauze puternice).

Un rol important în viața politică contemporană joacă, de asemenea, partidele socialiste și social-democrate care, într-un număr de țări îndeplinesc funcția de partide de guvernămînt. În multe țări, îndeosebi în țările în curs de dezvoltare, un rol important au mișcările de eliberare națională, precum și partidele progresiste de guvernămînt. Există, de asemenea, în diferite țări, partide democratice care se pronunță pentru dezvoltarea progresistă, independență a popoarelor lor și care îndeplinesc un rol important în viața politică a națiunii, inclusiv ca partide de guvernămînt. Existența diferitelor partide democratice și progresiste și a mișcărilor de eliberare este o realitate pregnantă a lumii contemporane. Creșterea înfrînturii asupra accelerării proceselor social-politice pozitive impune întărirea colaborării dintre toate aceste forțe, fără deosebire de concepții politice, filozofice și religioase, atît în cadrul fiecărei țări, cit și pe plan internațional.

Pornind de la aceste realități și considerente, Partidul Comunist Român dezvoltă larg colaborarea cu toate partidele revoluționare, progresiste și democratice, întărește continuu solidaritatea și conlucrare cu ele. Doreșc să subliniez și în acest cadru că solidaritatea internațională și întrautoarea reciprocă cu celelalte detașamente înaintează ale popoarelor au caracterizat întotdeauna mișcarea revoluționară și democratică din România. Voi reaminti și cu acest prilej că revoluționarii români, organizînd revoluția din țările române din 1848, au fost în același timp prezenți și pe baricadele luptei revoluționare din alte țări, inclusiv din Franța, așa cum au participat cu arma în mînă și în prima revoluție proletară, în eroica luptă a Comunei din Paris. Socialiștii români au întreprins legături cu Internaționala I, cu întemeietorii socialismului științific, Marx și Engels, și încă de la înființarea sa, în 1893, primul partid politic al muncitorilor din România a dezvoltat relații strînse cu partidele socialiste din alte țări, a adus o contribuție activă la viața politică internațională. Spiritul de solidaritate internațională a poporului nostru s-a manifestat și în ajutorul acordat mișcărilor de eliberare a grecilor, revoluționarilor bulgari, în organizarea luptei împotriva dominației străine, pentru eliberarea națională, marinarilor ruși de pe vasul „Potemkin” în timpul revoluției din 1905. Acțiunea energetică a muncitorilor români care au determinat guvernul țării

să acorde azil politic revoluționarilor ruși și să respingă cererea guvernului țarist de a-i predă, l-a făcut pe Lenin să declare că guvernul român „nu vrea să se înfosească pînă într-aint, înoc și face slujbă de poliștit la cererea țarului” și că „el procedează așa cum poate proceda numai guvernul unei națiuni care se respectă”.

În spiritul aceleiași consecvente atitudini de solidaritate cu forțele înaintate de pretutindeni, socialiștii români au jucat un rol activ în cadrul reuniunilor internaționale consacrate luptei împotriva primului război mondial. Un moment istoric în cronica solidarității noastre internaționale l-a reprezentat participarea detașamentului revoluționarilor români, în frunte cu Mihail Gheorghiu Bujor, la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, la crîncenele bătălii împotriva armatelor intervenționistilor străini. În marea epopee a solidarității se înscrie, de asemenea, participarea antifasciștilor români la lupta contra franchismului în Spania, la luptele de partizani din Franța, la bătăliile duse și în alte țări în cursul celui de-al doilea război mondial împotriva agresorilor hitleristi.

Doreșc să subliniez că, în același timp, mișcarea revoluționară din țara noastră a primit un puternic sprijin internațional, sub diferite forme, în lupta dusă împotriva exploatării și asuprii pentru eliberare națională și socială. Partidul Comunist Român, întregul nostru popor nu vor uita niciodată ajutorul primit din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a popoarelor Uniunii Sovietice și a glorioasei ei armate care și-a vărsat sîngele nu numai pentru eliberarea propriei patrii, ci și pentru zădobirea definitivă a fascismului, contribuînd și la eliberarea întregului teritoriu al României. Lupta comună a ostașilor români și sovietici care și-au vărsat sîngele pentru eliberarea deplină a țării noastre de sub ocupația hitleristă și hiletristă și apoi pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei a constituit o înaltă expresie a solidarității celor două partide și popoare, a ridicat pe o treaptă nouă relațiile dintre partidele și popoarele noastre. (Aplauze puternice).

În același spirit, participarea armatei române la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei reprezintă o expresie pregnantă a solidarității poporului nostru cu lupta acestor popoare prietene, pentru eliberarea de sub dominația fascistă și a Germaniei hitleriste.

În spiritul solidarității internaționale se înscrie, de asemenea, ajutorul multilateral și consecvent acordat de România Republicii Populare Democratice Coreene, Republicii Democratice Vietnam și Frontului de Eliberare Națională din Vietnamul de Sud, forțelor de eliberare națională din Laos și Cambodgia, precum și luptei de eliberare națională din Africa și de pe alte continente, sprijinul activ dat luptei pentru lichidarea definitivă a colonialismului și rasismului, pentru dezvoltarea economică-socială independentă a tuturor popoarelor.

Iată de ce putem afirma cu îndreptățită mîndrie că întotdeauna revoluționarii români și-au făcut cu cinste datoria, atît față de propriul popor, cit și

(Continuare în pag. a VII-a)

EMULAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a VI-a)

față de cauza generală a luptei revoluționare pentru progres și pentru pace. (Aplauze puternice, prelungite).

Credinșii acestor bogate tradiții, dezvoltăm larg relațiile de colaborare cu toate partidele comuniste și muncitorești. La baza acestor relații stău ferm principiile marxist-leniniste ale egalității și respectului reciproc, ale respectării dreptului fiecărui partid de a-și elabora de sine stătură linia politică, strategia și tactica revoluționară, potrivit condițiilor socio-istorice concrete din țara respectivă. Pornim de la hotărârile comune ale mișcărilor comuniste — începând cu hotărârile din 1943 de dizolvare a Cominternului — care a arătat că nu mai este necesar un centru conducător, deoarece partidele comuniste s-au maturizat, iar problemele au devenit atât de complexe și diverse încât nu mai pot fi soluționate decât de către fiecare partid, de către forțele sociale din fiecare țară. (VII aplauze). Corespunzător acestor aprecieri și acestei realități, a rolului pe care fiecare partid comunist îl îndeplinește pe plan național, elaborarea liniei politice, a strategiei și tacticii revin exclusiv partidului respectiv. Prin activitatea revoluționară, teoretică și practică, pe care o desfășoară, fiecare partid asigură soluționarea problemelor din propria țară și totodată contribuie la îmbogățirea tezaurului ideologic comun al marxism-leninismului.

Subliniind necesitatea promovării unei politici revoluționare creatoare și autonome de către fiecare partid în împrejurările arișate diversității de condiții în care ele își desfășoară activitatea, Lenin arăta în lucrarea sa „Războiul de partizană” că „Marxismul cere neapărat o abordare istorică a problemei formelor de luptă. A fraza această problemă în afara condițiilor istorice concrete înseamnă a nu înțelege a-b-c-ul materialismului dialectic. În momente diferite ale evoluției economice, în funcție de diferite condiții politice, național-culturale, de trai etc., forme de luptă diferite trec pe primul plan, devin formele principale de luptă, iar în legătură cu acestea se schimbă, la rândul lor, și formele de luptă secundare, accesorii. A încerca să răspundă prin da sau nu la întrebarea dacă trebuie sau nu folosită o anumită metodă de luptă, fără a analiza amănunțit condițiile concrete în care se află mișcarea dată în stadiul respectiv al dezvoltării ei, înseamnă a păși cu desăvârșire terenul marxismului...”. Viața demonstrează într-un mod tot mai pregnant că stabilirea căilor de înfăptuire a revoluției și creșterea socialismului, caracterul pașnic sau neapașnic al acestora, formele și metodele luptei revoluționare și ale construcției noii ordini depind de situația istorică concretă națională, de realitățile sociale specifice din fiecare țară. Iată de ce stabilirea strategiei și tacticii revoluționare, aprecierea istorică a unor metode care pot constitui deciziuni programatice, exclusivă a fiecărui partid și nimeni nu-și poate asuma răspunderea de a da sfaturi, de a se amesteca în treburile vreunui partid, deoarece alegerea căilor de luptă aparține exclusiv numai forțelor sociale interne din fiecare țară. (Aplauze puternice). În acest sens, încă în condițiile secolului trecut, când mișcarea socialistă se afla la începuturile sale, în timpul Internaționalului I, Karl Marx sublinia în mod deosebit de clar, în interviul acordat unui corespondent al ziarului „The World”, că „în fiecare parte a lumii, mișcarea noastră prezintă aspecte speciale, iar muncitorii de acolo țin seama

de acest lucru și pășesc pe propria lor cale în înfăptuirea ei... Alegerea unei căi sau altele este treaba clasei muncitoare din această țară. Internaționala nu-și permite să dăteze în această chestiune și nici măcar să dea sfaturi”.

Fără îndoială, fiecare partid răspunde în fața membrilor săi, a clasei muncitoare și a propriului popor pentru orientarea sa politică și pentru activitatea practică pe care o desfășoară. Prima cerință a unui partid revoluționar constă în a conduce propriul popor în lupta pentru apărarea intereselor economice și politice ale maselor, pentru dreptate socială și democrație, pentru apărarea integrității și independenței țării. Rezultatele obținute în această luptă reprezintă criteriul esențial de apreciere a atitudinii revoluționare, marxist-leniniste a fiecărui partid. Aceasta nu numai că nu vine în contradicție cu solidaritatea internațională, ci, dimpotrivă, constituie o cerință sine qua non a adevăratului internaționalism proletar. Engels arăta cu deplină îndreptățire, în scrisoarea de răspuns trimisă unui francez, în mișcarea muncitorească italiană, că „în mișcarea muncitorească, ideile cu adevărat naționale, care corespund faptelor economice, industriale și agricole, ce caracterizează starea națiunii respective, sînt în același timp și idei cu adevărat internaționale”. Așa cum am mai arătat și în alte împrejurări, apărarea intereselor propriului popor, dezvoltarea cercurilor sale revoluționare, asigurarea victoriei socialismului în fiecare țară constituie criteriul fundamental al internaționalismului. În orice împrejurare, comunistii trebuie să apere necondiționat interesele propriului popor, loialitatea și suveranitatea patriei, cauza socialismului și pacii. (Aplauze puternice).

Mai mult ca oricând, în actuala epocă de mari transformări revoluționare naționale și sociale, poziția justă a partidelor comuniste în aceste probleme vitale constituie un factor esențial pentru promovarea unei politici noi și pe plan național, și internațional. Este un adevărat axiomă că nu poate fi revoluționar și internaționalist adevărat acela care nu luptă pentru apărarea intereselor proprii clasei muncitoare, ale propriului său popor. Deși, însăși noțiunea de internaționalism presupune existența statelor naționale, a partidelor și organizațiilor revoluționare și democratice independente, totmai pe această bază se stabilesc relații de colaborare și solidaritate în lupta comună.

Fornind de la creșterea rolului fiecărui partid pe plan național, este necesar să se găsească formele cele mai potrivite de relații, de colaborare, pentru realizarea unei unități de tip nou, bazată pe egalitate și respect reciproc, pe neamte în treburile interne. Deosebirile de păreri, chiar divergențele în legătură cu o problemă sau alta între partide sînt uneori inevitabile, fiind ea însăși de mare diversitate a împrejurărilor în care ele acționează. Dar toate acestea trebuie soluționate în mod tovarășesc, pe baza stimei și respectului reciproc, a răspunderii fiecăruia față de cauza înțării solidarității internaționale. La temelia unității de tip nou trebuie să se afle concepția revoluționară a materialismului dialectic și istoric, marxism-leninismul aplicat creator în conformitate cu condițiile specifice, concrete din fiecare țară. În acest fel concepția despre unitate și noțiunea de internaționalism vor căpăta un conținut nou, un nou înțeles, corespunzător epocii în care trăim.

Intelegem noțiunea de internaționalism ca o noțiune amplă și cuprinzătoare care, corespunzând schimbărilor petrecute în lume, trebuie să includă forțele progresiste și antiimperialiste. Cînd se vorbește de internaționalism proletar se înțelege, de regulă, solidaritatea clasei muncitorești.

De asemenea, cînd se vorbește de internaționalism socialist se înțelege solidaritatea și unitatea țărilor socialiste. Desigur, în condițiile existente în lume a mai multor state socialiste, un criteriu important al internaționalismului este atitudinea de solidaritate a acestor state între ele, promovarea unor relații de deplină egalitate și înfrățire tovarășească între toate țările respective, în scopul înfringerii multilaterale a fiecărui naționalism, a victoriei socialismului și comunismului în fiecare țară.

Dar cu ocazia sa am epuizat noțiunea de solidaritate internațională. Se știe că o latură importantă a spiritului internaționalist o reprezintă atitudinea față de vicislicile de eliberare națională, precum și lupta împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru dezvoltarea independentă a popoarelor. „Nu poate fi socialist — spune V. I. Lenin în „Socialismul și Războiul” — proletariatul care se împacă cu crîmă de mîci violență din partea „propiilor” sale națiuni împotriva altor națiuni”.

În actualile condiții internaționale, lupta pentru libertatea subdezvoltării, solidaritatea cu țările rămase în urmă și spiritul acordat progresului lor economic-social mai rapid, lupta pentru flăcările noi orizonturi economice internaționale constituie, de asemenea, o latură nouă, deosebit de însemnată, a internaționalismului.

O altă expresie a internaționalismului o reprezintă lupta pentru desarmare, pentru eliberarea omenirii de opresiunea unor noi războaie, pentru pace în lume.

Mai mult ca oricând, internaționalismul presupune respectarea dreptului fiecărui popor de a-și depune stăruința pe calea

săe, de a se dezvolta în mod liber și independent.

Iată de ce internaționalismul nu poate fi redus numai la o latură, oprit de importanță ar fi aceasta, că trebuie înțeleasă și aplicată în toată complexitatea și amploarea semnificației sale.

Se poate afirma, deci, fără teamă de a greși, că noțiunea de internaționalism presupune participarea activă la soluționarea democratică, corespunzătoare intereselor fiecărui popor a tuturor problemelor complexe ale lumii de astăzi, precum și întărirea solidarității militante cu toate forțele progresiste, antiimperialiste. În această concepție este de interes că internaționalismul nu poate fi sinonim cu sacrificarea intereselor nici unui popor în numele unor interese generale sau al unor interese speciale. Dimpotrivă, internaționalismul presupune luarea în considerare și salvaguardarea intereselor fiecărui național și pe această bază stabilirea intereselor generale ale socialismului, ale progresului social și paicii. (Aplauze puternice, prelungite).

În ce privește Partidul Comunist Român, în specială dorim să subliniem că, în concepția noastră, marxist-leninistă care înfringe internaționalismul, va acționa și în viitor pentru dezvoltarea colaborării cu toate partidele comuniste și muncitorești, pentru depășirea divergențelor și divergențelor de păreri, pentru întărirea solidarității și unității de tip nou din mișcarea comunistă și muncitorească.

Partidul nostru se pronunță pentru largirea contactelor și schimbul de experiență între partide, precum și pentru dezvoltarea liberă a progresului din lăuntrul mișcării comuniste și muncitorești. Considerăm că numai așa se pot întări unitatea și solidaritatea, se pot clarifica probleme controversate, se pot dezvolta relațiile sociale, se poate realiza un nou avânt al marxism-leninismului creator.

În acest spirit, partidul nostru participă activ la pregătirea conferințelor partidelor comuniste și muncitorești din Europa, care după plerarea noastră se poartă

în toate acele momente. Aprecieri — că această reuniune trebuie să fie un cadru larg, profund democratic pentru schimb de experiență și păreri, care să ducă la dezvoltarea creșterea a tovarășilor marxist-leniniste, la îmbogățirea ei cu noi concluzii desprinse din experiența și practica revoluționară a partidelor comuniste și muncitorești. Reuniunea trebuie să contribuie la afirmarea în viață a principiilor solidarității de tip nou, la întărirea coeziunii și colaborării partidelor comuniste și muncitorești, totodată, să ducă la înfrățirea și unitatea tuturor forțelor progresiste și democratice, a tuturor popoarelor de pe continentul nostru pentru securitate și pace în Europa și în lume. (Aplauze puternice).

Partidul nostru va acționa, de asemenea, și în viitor, pentru dezvoltarea relațiilor sale cu partidele socialiste și social-democratice, considerînd că această constituie o necesitate obiectivă de care depinde triumful luptei generate pentru progres social și pace. Așa cum am afirmat și la Congresul al XI-lea, se impune în mod imperios ca în actuala etapă a dezvoltării social-politice să se depună eforturi susținute, și dintr-o parte și din alta, pentru asigurarea căilor la vederea depășirii vechilor stări de lucruri și înfăptuirii unei adevărate reconcilierii scietice între comunisti și social-democrați.

Vom acționa, totodată, relațiile noastre cu mișcările de eliberare națională, cu partidele progresive de guvernământ, cu alte partide și organizații democratice, știind că neabătut pentru unirea tot mai strînsă a forțelor care se pronunță și luptă împotriva vechii politici imperialiste, pentru dezvoltarea liberă a popoarelor.

Partidul nostru, întregul popor, vor face totul pentru a contribui la realizarea unor relații internaționale noi în care fiecare popor, fiecare națiune să se poată dezvolta liber, să-și mărească o viață de bunăstare și fericiere într-o lume a paicii și colaborării pe planeta noastră. (Aplauze puternice, prelungite).

Dragi tovarăși,

Am înfăptuit pe larg problemele fundamentale ale politicii interne și externe ale partidului nostru și ale Republicii Socialiste România, pentru a avea o imagine clară și cit mai completă asupra direcțiilor și principiilor activității ideologice, educației politice și culturale, de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului.

Înfrățirea mărețului Program al Partidului, a Directivelor privind dezvoltarea economică-socială a cincinalului 1976—1980 și în perspectivă, până în 1990, necesită unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, ale întregului nostru popor.

Societatea socialistă multilateral dezvoltată și comunismul nu pot triumfa fără crearea unor puternice baze tehnico-materiale și, totodată, a unei vieți spirituale elevate, care să asigure satisfacerea din plin a cerințelor maselor populare, a aspirărilor de bunăstare și fericiere ale întregului nostru popor.

În acest sens, Congresul educației politice și al culturii socialiste va trebui să dezbătă profund, în spirit critic și autentic, să evidențieze marile realizări, dar, totodată, să dezvăluie cu curaj lipsurile și greșelile și, pe această bază, să tragă concluziile pentru activitatea de viitor. În același timp, congresul va trebui să elaboreze un plan unitar de măsuri cu privire la întreaga activitate educativă și culturală de formare a conștiinței socialiste a poporului nostru, pe baza celor mai înaintate cercuri ale științei și cunoașterii umane, a materialismului dialectic și istoric. (Aplauze puternice).

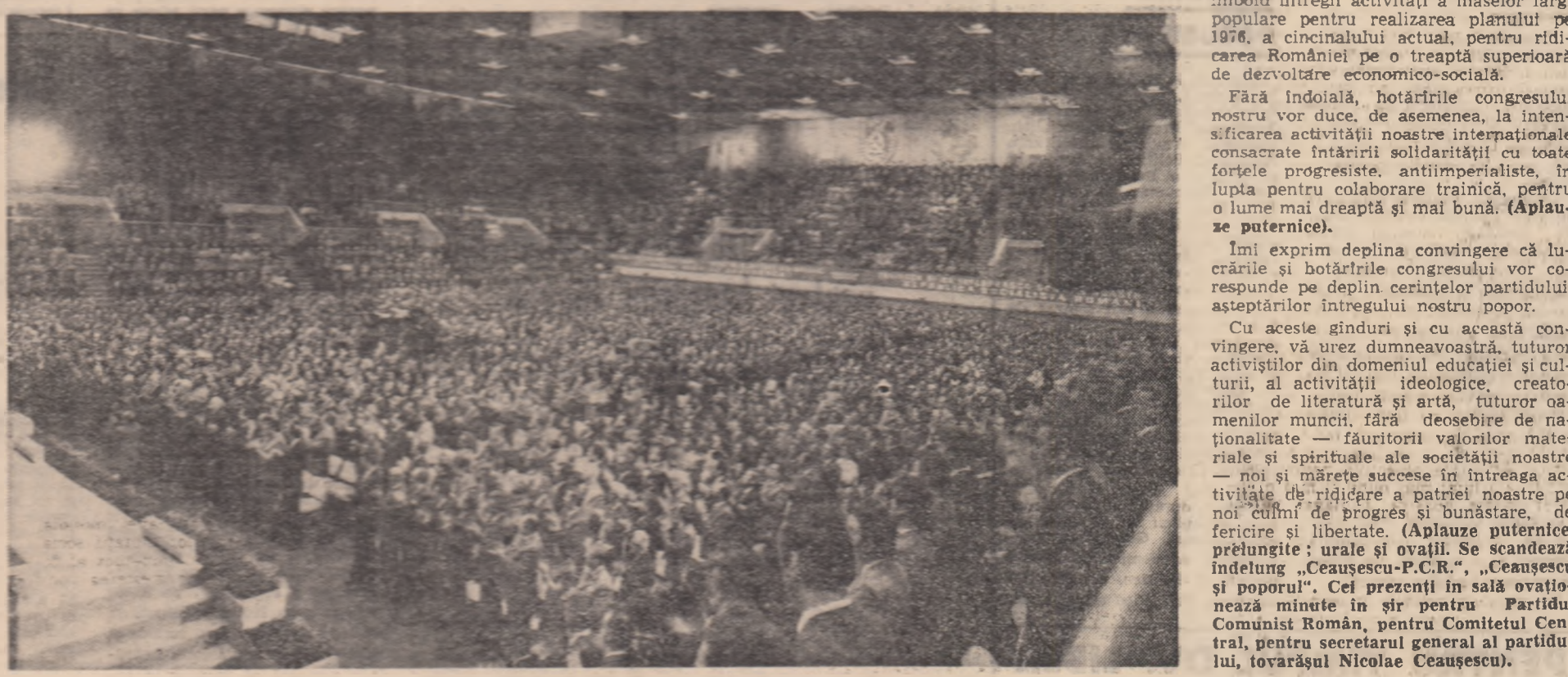
Aceste planuri de măsuri vor trebui să dea activiștilor din domeniul educației și culturii o orientare clară în spiritul politicii generale a partidului nostru în domeniul educației și culturii, pentru ridicarea activității de formare a omului nou la un nivel superior, corespunzător noii etape istorice a evoluției patriei noastre.

Congresul trebuie să dea un puternic impold întregii activități a maselor largi populare pentru realizarea planului pe 1976, a cincinalului actual, pentru ridicarea României pe o treaptă superioară de dezvoltare economică-socială.

Fără îndoială, hotărârile congresului nostru vor duce, de asemenea, la intensificarea activității noastre internaționale consacrate întării solidarității cu toate forțele progresiste, antiimperialiste, în lupta pentru colaborare trinită, pe o lume mai dreaptă și mai bună. (Aplauze puternice).

Îmi exprim deplina convingere că lucrările și hotărârile congresului vor corespunde pe deplin cerințelor partidului, așteptărilor întregului nostru popor.

Cu aceste gânduri și cu această convingere, vă urez dumneavoastră, tuturor activiștilor din domeniul educației și culturii, al activității ideologice, creatoare de literatură și artă, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate — fătătorii valorilor materiale și spirituale ale societății noastre — noi și mărețe succese în întreaga activitate de ridicare a patriei noastre pe noi culmi de progres și bunăstare, de fericiere și libertate. (Aplauze puternice, prelungite; urale și ovaii). Se scandează îndelung „Ceaușescu P.C.R.”, „Ceaușescu și poporul”. Cei prezenți în sală ovănoază minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Eveniment deosebit însemnat și semnificativ în viața țării, a întregii națiuni, Congresul educației politice și al culturii socialiste și-a început lucrările, miercuri dimineață, în sala de spectacole a Capitalei patriei, într-un larg forum democratic, aproape 6.500 de cadre de bază din aceste domenii de activitate, reprezentanți ai oamenilor muncii.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, președintele Frontului Uniunii Socialiste, ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului sînt intiminați, la soseala în sala Palatului Sporturilor și Culturii, cu vii și însuflețite aplauze. Cei prezenți acclamă îndelung „Ceaușescu—P.C.R.!”.

Secretarul general al partidului răspunde prietene manifestărilor pline de căldură a miilor de participanți la Congres.

Vasta sală în care se desfășoară lucrările Congresului are, în aceste momente deosebite, un aspect sărbătoresc. Dreptele partidului și statului încadrează portretul tovarășului Nicolae Ceaușescu. Steaguri roșii și tricolore străjuiesc stemele partidului și țării. Exprimind simțăminte înfrățite, poporul sînt înscrise urale. „Trăiască Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu!”.

„Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România!”.

Național al Frontului Uniunii Socialiste, al meu personal, să vă adresez, cu acest prilej, dumneavoastră, tuturor lucrătorilor din domeniul ideologic și al educației politice, întregului nostru popor, un salut călduros și cele mai bune urări!”.

În continuare, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a spus cuvintele prezidiului Congresului, care a fost ales în unanimitate.

„Așa dori — a spus tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — să exprim mulțumiri în numele tuturor tovarășilor alesi în prezidiu și să vă îndreptez că ne vom strădui să asigurăm desfășurarea în cel mai bun conștient a lucrărilor și cu rezultate cât mai bogate pentru dezvoltarea activității de educație în viitor”.

Din prezidiul Congresului fac parte tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU, Manea Mănescu, Elena Ceaușescu, Emil Bobu, Cornelia Ghic, Gheorghe Ciocâr, Lina Ciobanu, Ștefan Voitec, Ștefan Andrei, Ion Șirbu, Mihai Dalea, Miu Dobrescu, Mihai Gere, Nicolae Giosan, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Păliniță, Mihai Telescu, Ion Ursu, Richard Winter, Dumitru Bălan, prim-secretar al Comitetului județean Braila al P.C.R., Dumitru Bejan, prim-secretar al Comitetului județean Galați al P.C.R., Radu Beligan, director al Teatrului Național „I. L. Caragiale”-București, Maria Bizstrai-Horvath, director al Teatrului maghiar de stat din Cluj-Napoca, Gheorghe Blaj, prim-secretar al Comitetului județean Maramureș al P.C.R., Petre Blăstir, prim-secretar al Comitetului județean Bihor al P.C.R., Ștefan Bobos, prim-secretar al Comitetului județean Neamț al P.C.R., Elena Verona Burtica, secretar al Comitetului de partid de la Intreprinderea de confecții și tricotaie București, Andrei Cervenecovici, prim-secretar al Comitetului județean Arad al P.C.R., Ion Circi, prim-secretar al Comitetului județean Prahova al P.C.R., Trandafir Cociară, prim-secretar al Comitetului județean Caraș-Severin al P.C.R., Clotilda Constantinescu, director al Liceului „Mihai Eminescu” din Buzău, Brăduț Covallu, prim-secretar al Comitetului politic plastic, Adalbert Crisan, prim-secretar al Comitetului județean Bristria-Năsăud al P.C.R., Constantin Crișan, prim-secretar al Comitetului muni-

pal Cluj-Napoca al P.C.R., Pirvu Dăniilă, secretar al Comitetului de partid de la Combinatul siderurgic Reșița, Ion Dinică, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., Tamara Debeia, membră a Brodului Consiliului Național al Femelor, vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Uniunii Socialiste, Simion Dobrovici, prim-secretar al Comitetului județean Vrancea al P.C.R., Constantin Drăgan, prim-secretar al Comitetului județean Ilfov al P.C.R., Mihailache Drăghici, director al Clubului Intreprinderii „Progresul”-Brăila, Petre Dumitrică, prim-secretar al Comitetului județean Botoșani al P.C.R., Ion Dumitrescu, președinte al Uniunii compozitorilor, Eduard Eisenburger, președinte al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, Ludovic Fazekas, prim-secretar al Comitetului județean Harghita al P.C.R., Ion Flores, prim-secretar al Comitetului județean Mures al P.C.R., Ion Foris, prim-secretar al Comitetului județean Satu Mare al P.C.R., Suzana Gădea, prorector al Institutului

al Comitetului județean Teleorman al P.C.R., Isabela Oprea, președinte al Comitetului de cultură și educație socialistă al județului Covasna, Gheorghe Paleș, prim-secretar al Comitetului județean Gorj al P.C.R., Cornelia Berciu, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Cîrvel, prim-secretar al Comitetului județean Prahova al P.C.R., Constantin Dăbuleșcu, prim-secretar de șef de secție la C.C. al P.C.R., Ferdinand Nagy, prim-secretar al Comitetului județean Covasna al P.C.R., Ion Stănescu, prim-secretar al Comitetului județean Dimbovitza al P.C.R., Cornelia pentru redactarea documentelor Congresului a fost ales în următoarea componență: Dumitru Popescu, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Băcescu, director al Muzeului „Enescu”-Antipa, București, Dumitru Boriga, președinte al Comitetului de cultură și edu-

cație socialistă al județului Ilfov, Silvia Ceuță, președinte al Comitetului de cultură și educație socialistă al județului Satu Mare, Gheorghe Ciocâr, prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Lina Ciobanu, președinta Consiliului Național al Femelor, Eduard Eisenburger, președinte al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, Ludovic Fazekas, prim-secretar al Comitetului județean Harghita al P.C.R., Hăromșteci Elisabeta, director al Căminului cultural, comuna Turia, județul Covasna, Ion Iliescu, prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., Ștefan Mocuța, prim-secretar al Comitetului județean Sălaj al P.C.R., Marin Vasile, prim-secretar al Comitetului județean Ialomița al P.C.R., Smaranda Vasiliu, director al Căminului cultural din comuna Olteni, județul Teleorman, Ion Velicu, prim-secretar al Comitetului județean Tulcea al P.C.R.

În continuare, lucrările sînt conduse de tovarășul Manea Mănescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-ministru al guvernului, și

Se trece la alegerea celei de-a doua organe de lucru ale Congresului. A fost aprobată componența Secretariatului Congresului, din care fac parte tovarășii: Miu Dobrescu, secretar al C.C. al P.C.R., Dumitru Ghic, vicepreședinte al Consiliului Cultural și Educației Socialiste, Alexandru Ionescu, redactor-șef al ziarului „Scînteia”, Constantin Măcel, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Ferdinand Nagy, prim-secretar al Comitetului județean Covasna al P.C.R., Ion Stănescu, prim-secretar al Comitetului județean Dimbovitza al P.C.R., Cornelia pentru redactarea documentelor Congresului a fost ales în următoarea componență: Dumitru Popescu, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Băcescu, director al Muzeului „Enescu”-Antipa, București, Dumitru Boriga, președinte al Comitetului de cultură și edu-

cație socialistă al județului Ilfov, Silvia Ceuță, președinte al Comitetului de cultură și educație socialistă al județului Satu Mare, Gheorghe Ciocâr, prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Lina Ciobanu, președinta Consiliului Național al Femelor, Eduard Eisenburger, președinte al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, Ludovic Fazekas, prim-secretar al Comitetului județean Harghita al P.C.R., Hăromșteci Elisabeta, director al Căminului cultural, comuna Turia, județul Covasna, Ion Iliescu, prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., Ștefan Mocuța, prim-secretar al Comitetului județean Sălaj al P.C.R., Marin Vasile, prim-secretar al Comitetului județean Ialomița al P.C.R., Smaranda Vasiliu, director al Căminului cultural din comuna Olteni, județul Teleorman, Ion Velicu, prim-secretar al Comitetului județean Tulcea al P.C.R.

Se trece la alegerea celei de-a doua organe de lucru ale Congresului. A fost aprobată componența Secretariatului Congresului, din care fac parte tovarășii: Miu Dobrescu, secretar al C.C. al P.C.R., Dumitru Ghic, vicepreședinte al Consiliului Cultural și Educației Socialiste, Alexandru Ionescu, redactor-șef al ziarului „Scînteia”, Constantin Măcel, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Ferdinand Nagy, prim-secretar al Comitetului județean Covasna al P.C.R., Ion Stănescu, prim-secretar al Comitetului județean Dimbovitza al P.C.R., Cornelia pentru redactarea documentelor Congresului a fost ales în următoarea componență: Dumitru Popescu, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Băcescu, director al Muzeului „Enescu”-Antipa, București, Dumitru Boriga, președinte al Comitetului de cultură și edu-

cație socialistă al județului Ilfov, Silvia Ceuță, președinte al Comitetului de cultură și educație socialistă al județului Satu Mare, Gheorghe Ciocâr, prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Lina Ciobanu, președinta Consiliului Național al Femelor, Eduard Eisenburger, președinte al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană, Ludovic Fazekas, prim-secretar al Comitetului județean Harghita al P.C.R., Hăromșteci Elisabeta, director al Căminului cultural, comuna Turia, județul Covasna, Ion Iliescu, prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., Ștefan Mocuța, prim-secretar al Comitetului județean Sălaj al P.C.R., Marin Vasile, prim-secretar al Comitetului județean Ialomița al P.C.R., Smaranda Vasiliu, director al Căminului cultural din comuna Olteni, județul Teleorman, Ion Velicu, prim-secretar al Comitetului județean Tulcea al P.C.R.

1. Cu privire la activitatea de înfăptuire a hotărârilor Congresului al XI-lea, a prevederilor Programului P.C.R. referitoare la educația oamenilor muncii în spiritul marxism-leninismului și al solidarității internaționale cu cel ce muncește de pretutindea, la munca politico-ideologică și cultural-educativă de formare a omului nou, constructor conștient și devotat al societății socialiste multilaterale dezvoltate și la comunismului în România.

2. Activitatea educativă desfășurată de instituțiile de învățămînt și așezămintele culturale de la orase și sate.

3. Creșterea literar-artistică și rolul ei în educația revoluționar-patriotică a maselor, în promovarea idealurilor nobile ale amanismului revoluționar.

4. Activitatea instituțiilor de cultură și educație socialistă, în promovarea idealurilor nobile ale amanismului revoluționar.

5. Rolul educativ al presei și radioteleviziunii.

Congresul a aprobat, totodată, organizarea secțiunilor și prezidiilor acestora, astfel:

Secțiunea pentru activitatea educativă desfășurată de școli, case de cultură și cluburi din orase și întreprinderi cu următorul prezidiu: tovarășii Ilie Verdel, Gheorghe Ciocâr, Richard Winter, Gheorghe Roșu, Ion Stănescu, Ioachim Moga, Maria Stănescu;

Secțiunea pentru activitatea educativă desfășurată de școli și așezămintele culturale sătești, cu următorul prezidiu: tovarășii Paul Niculescu, Vasile Vilcu, Ferdinand Nagy, Laurean Tulai, Marin Vasile, Ion Ploștaru, Ion Jinga, Nicolae Mihai;

Secțiunea pentru activitatea educativă desfășurată de școli și așezămintele culturale sătești, cu următorul prezidiu: tovarășii Elena Ceaușescu, Nicolae Giosan, Miu Dobrescu, Petre Blajovici, Ion Foris, Ștefan Bobos, Corneli Onescu, Tamara Dobrin;

Secțiunea pentru producția cinematografică și difuzarea filmului, cu următorul prezidiu: tovarășii Emil Bobu, George Homostean, Dumitru Bălan, Dumitru Bejan, Ion Circi, Ion Flores, Ion Popescu-Gopo, Dumitru Ghic;

Secțiunea pentru creația literară, activitatea editorială și munca cu cartea, cu următorul prezidiu: tovarășii Dumitru Po-

Tovarășul KIM IR SEN, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, președintele Republicii Populare Democratice Coreene, a trimis tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, următoarea telegramă:

Vă exprimăm profundă recunoștință pentru telegrama de condoleanțe pe care ne-ați adresat-o, în numele Consiliului de Stat, Guvernului Republicii Socialiste România și al dumneavoastră personal, în legătură cu înțelegerea din viața a tovarășului Hong Won Gil, membru al Comitetului Popular Central vicepremier al Consiliului Administrativ al Republicii Populare Democratice Coreene.

Regele HUSSEIN I al Iordaniei a trimis președintelui Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, următoarea telegramă: Amabilul și atentul dumneavoastră mesaj de felicitare adresat cu ocazia aniversării zilei independenței Iordaniei și a zilei armatei simbolizează strânsă prietenie care caracterizează relațiile dintre țările noastre.

În numele tuturor iordanienilor, doresc să vă transmit sincere mulțumiri și cele mai bune urări pentru progresul și prosperitatea continuă a națiunii dumneavoastră prietene.

Președintele Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea președintelui WILLIAM R. TOULBERT JR., următoarea telegramă:

Vă sunt profund recunoscător pentru telegrama dumneavoastră însoțită de o scrisoare în care îmi transmiteți felicitări, în numele guvernului și poporului României, precum și în numele dumneavoastră, cu ocazia aniversării zilei mele de naștere.

Apreciez foarte mult faptul că v-ați amintit de mine în acest moment unic și atât de important pentru națiunile noastre, care sunt încă lente dintre noi și, respectiv, între guvernele și popoarele noastre vor continua să se întărească în viitor.

Delegația a fost însoțită de Constantin Teodorescu, deputat în Marea Adunare Națională, și de Marin Stoianovici, prim-vicepreședinte al Consiliului Executiv al Municipiului Brașov.

Miercuri a sosit într-o vizită în portul Constanța nava militară britanică „H. M. S. Devonshire”. În cursul celei zile, ofițerul amiral al flotei a lăsat din Marina Regală a Marii Britanii, vice-amiralul A. S. Morton, însoțit de comandantul navei, în ziua de marș, însoțit de delegația de onoare a Consiliului Executiv al Municipiului Constanța și la Institutul de marină „Mircea cel Bătrân”.

În continuare, oaspeții englezi au depus o coroană de aur la Monumentul Victoriei din localitate și au vizitat obiective istorice și turistice de pe litoralul românesc al Mării Negre.

Documentul a fost semnat de Ion Andrei, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie, Ionuț Lesacchi, vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice, și Werner Kowalew, vicepreședinte al Academiei de Științe a Republicii Democratice Germane.

Au fost prezenți Theodor Burghel, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Mihnea Georgeșiu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, personalități ale vieții științifice și culturale.

Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

de toate

Aniversarea Institutului unificat de cercetări nucleare de la Dubna

Secretarul de stat al S.U.A. a primit pe ambasadorul României

Mesaj adresat de primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România.

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări Institutului unificat de cercetări nucleare de la Dubna, tovarășul Manea Mănescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a adresat un mesaj de salut și felicitări conducerii și tuturor colaboratorilor institutului sărbătorit.

În mesaj s-a arătat că România, care se numără printre țările fondatoare ale Institutului unificat de cercetări nucleare, a participat și ea activ la activitățile acestuia. Valorosul rezultat științific, dobândit până acum de institut, constituie o bază trăinică pentru sprijinul în continuare a nivelului cercetărilor și eficientă activităților lui și o contribuție la soluționarea mai rapidă a unor probleme majore în care statorle membre sunt interesate, la îmbogățirea tezaurului științific, la afirmarea mereu crescândă a institutului pe plan internațional.

Mesajul a fost prezentat de acad. prof. Ion Ursu, președintele Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară din România, în cadrul sedinței festive comune a Comitetului reprezentativ împuternicit al guvernului și al Consiliului științific al acestuia, consacrat jubileului, în ziua de marș, însoțit de delegația de onoare a Consiliului Executiv al Municipiului Constanța și la Institutul de marină „Mircea cel Bătrân”.

În continuare, oaspeții englezi au depus o coroană de aur la Monumentul Victoriei din localitate și au vizitat obiective istorice și turistice de pe litoralul românesc al Mării Negre.

Documentul a fost semnat de Ion Andrei, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie, Ionuț Lesacchi, vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice, și Werner Kowalew, vicepreședinte al Academiei de Științe a Republicii Democratice Germane.

Au fost prezenți Theodor Burghel, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Mihnea Georgeșiu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, personalități ale vieții științifice și culturale.

Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Secretarul de stat al S.U.A. a primit pe ambasadorul României

Mesaj adresat de primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România.

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări Institutului unificat de cercetări nucleare de la Dubna, tovarășul Manea Mănescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a adresat un mesaj de salut și felicitări conducerii și tuturor colaboratorilor institutului sărbătorit.

În mesaj s-a arătat că România, care se numără printre țările fondatoare ale Institutului unificat de cercetări nucleare, a participat și ea activ la activitățile acestuia. Valorosul rezultat științific, dobândit până acum de institut, constituie o bază trăinică pentru sprijinul în continuare a nivelului cercetărilor și eficientă activităților lui și o contribuție la soluționarea mai rapidă a unor probleme majore în care statorle membre sunt interesate, la îmbogățirea tezaurului științific, la afirmarea mereu crescândă a institutului pe plan internațional.

Mesajul a fost prezentat de acad. prof. Ion Ursu, președintele Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară din România, în cadrul sedinței festive comune a Comitetului reprezentativ împuternicit al guvernului și al Consiliului științific al acestuia, consacrat jubileului, în ziua de marș, însoțit de delegația de onoare a Consiliului Executiv al Municipiului Constanța și la Institutul de marină „Mircea cel Bătrân”.

În continuare, oaspeții englezi au depus o coroană de aur la Monumentul Victoriei din localitate și au vizitat obiective istorice și turistice de pe litoralul românesc al Mării Negre.

Documentul a fost semnat de Ion Andrei, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie, Ionuț Lesacchi, vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice, și Werner Kowalew, vicepreședinte al Academiei de Științe a Republicii Democratice Germane.

Au fost prezenți Theodor Burghel, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Mihnea Georgeșiu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, personalități ale vieții științifice și culturale.

Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

de toate

Secretarul de stat al S.U.A. a primit pe ambasadorul României

Mesaj adresat de primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România.

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări Institutului unificat de cercetări nucleare de la Dubna, tovarășul Manea Mănescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a adresat un mesaj de salut și felicitări conducerii și tuturor colaboratorilor institutului sărbătorit.

În mesaj s-a arătat că România, care se numără printre țările fondatoare ale Institutului unificat de cercetări nucleare, a participat și ea activ la activitățile acestuia. Valorosul rezultat științific, dobândit până acum de institut, constituie o bază trăinică pentru sprijinul în continuare a nivelului cercetărilor și eficientă activităților lui și o contribuție la soluționarea mai rapidă a unor probleme majore în care statorle membre sunt interesate, la îmbogățirea tezaurului științific, la afirmarea mereu crescândă a institutului pe plan internațional.

Mesajul a fost prezentat de acad. prof. Ion Ursu, președintele Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară din România, în cadrul sedinței festive comune a Comitetului reprezentativ împuternicit al guvernului și al Consiliului științific al acestuia, consacrat jubileului, în ziua de marș, însoțit de delegația de onoare a Consiliului Executiv al Municipiului Constanța și la Institutul de marină „Mircea cel Bătrân”.

În continuare, oaspeții englezi au depus o coroană de aur la Monumentul Victoriei din localitate și au vizitat obiective istorice și turistice de pe litoralul românesc al Mării Negre.

Documentul a fost semnat de Ion Andrei, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, vicepreședinte al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie, Ionuț Lesacchi, vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice, și Werner Kowalew, vicepreședinte al Academiei de Științe a Republicii Democratice Germane.

Au fost prezenți Theodor Burghel, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Mihnea Georgeșiu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, personalități ale vieții științifice și culturale.

Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.

În vizita efectuată la Brașov, Delegația Marii Adunări Naționale a Turciei, condusă de Kemal Güven, președintele Adunării Naționale, a făcut, miercuri, o călătorie pe Valea Prahovei și la Brașov. În drum, membrii delegației s-au oprit la Ploiești, unde au vizitat, înțelegându-se de utilaj petrolier — 1. Mai.

La Brașov, parlamentarii turci au fost oaspeții constructorilor de tractoare, unde au vizitat principalele sectoare ale acestor întreprinderi specializate. Conducerea întreprinderii a informat pe oaspeți că după onorarea unei comenzi de tractoare în Turcia, constructorii de mașini pregătesc un nou lot de tractoare pentru această țară.

După amiaza au fost vizitate noi cartiere muncitorești, monumente istorice și de artă, precum și renumita stațiune climaterică Poiana Brașov.

Membrii delegației s-au întâlnit cu primarul municipiului Brașov, care a oferit un dineu în onoarea înalților oaspeți.